

సనాతన సారథి

సెప్టెంబరు 2017

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 60

సంచిక 9

సెప్టెంబరు 2017

ప్రచురణ తేదీ

ఆగస్టు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. అంతర్ యజ్ఞము	వేదపురుషవాణి	8
3. మనిషిని మనీషిగ మార్చే మహోన్నత ఉద్యమం	కేంద్రమంత్రి గౌ రవిశంకర్ ప్రసాద్	11
4. సేవాస్ఫూర్తికి సినలైన చిహ్నం సాయి ట్రస్టు	దేవాదాయశాఖమంత్రి గౌ మాణిక్యాలరావు	13
5. సాధన - సంకల్పము	కుప్పం విజయమ్మ	14
6. “ధర్మసాయి - వేదసాయి”	“సాయిదాసు”	18
7. సాయితత్వ దర్శనం సేవతోనే సాధ్యం	డా గజల్ శ్రీనివాస్	22
8. ముత్యాల సరాలు (14వ భాగం)	ప్రొ కామరాజు అనిల్ కుమార్	26
9. వేయి తల్లుల ప్రేమ (సాయివిద్యార్థి దివ్యస్మృతులు)	కె.ఆర్. వేదనారాయణన్	29
10. చిత్రావతి - విశిష్టత	చొప్పకట్ల సత్యనారాయణ	33
11. అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక సాధన - ప్రేమ, సేవ	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	36
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) **STD: 08555** **ISD CODE: 0091-8555**

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)

ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామకోథార్చన వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 43వ భాగం)

కుములుచున్న భరతుని దగ్గరకు తీసుకొని కైకేయి, “నాయనా! భరతా! మీ తండ్రి నిమిత్తమై విచారింపపనిలేదు. వారు అనేక సత్కర్మలు గావించిరి; కీర్తిప్రతిష్ఠల నందుకొనిరి; సుఖముగా జీవించిరి. అంతమున స్వర్గమును జెందిరి. తండ్రివలె నీవును కీర్తిని గడించి సత్కర్మల సలిపి, సుఖముగా రాజ్యము నేలుము. ఆయన పేరు ప్రతిష్ఠలను నిలుపుము” అని కొడుకును ఓదార్చ ప్రయత్నించెను. ఈ మాటలు భరతుని హృదయానికి కత్తివలె నాటుకుపోయెను. తలపై సుత్తివలె మోదెను. కైక మాటలకు శత్రుఘ్నుని శరీరము మండెను. కానీ, అతడు తల్లి నెదిరించి మాటలాడలేదు; భరతుడు లేచి, సత్యమును తెలుసుకొనిన మంచిదని, తన తల్లి తనకు సత్యమును కప్పిపుచ్చి ఏమో నాటక మాడుచున్నదని గ్రహించి దుఃఖించుచూ శత్రుఘ్నునితో కలిసి కౌసల్య మందిరమున ప్రవేశించెను. కౌసల్య ధూళిపట్టిన వస్త్రముతో

క్రిందపడి, “నాథా! నాథా!”, “రామా! రామా!” అని అరచుచూ పడియుండ, దాసీలుకూడనూ దుఃఖముతో కన్నులు వాచి దేవికి సేవలు చేయుచుండిరి. ఈ దృశ్యము చూచి భరతుడు, “తల్లీ! తల్లీ! తల్లీ!” అని బావురుమంటూ ఏడ్చుచూ కౌసల్య పాదములపై వ్రాలెను.

భరత శత్రుఘ్నులను చూచి కౌసల్య సుమిత్రలు మరింత విలపించిరి, మూర్ఛిల్లిరి. ఒకరినొకరు పట్టుకొని ఏడ్చుచుండ, ఎట్టి కఠినమైన శిలయైననూ కరిగియుండెడిది. అట్టి రోదనలతో అందరూ నేలకూలిరి. భరతుడు, “అమ్మా! మా నాన్నను చూపుము. నాన్న మరణమునకు కారణం తెలుపుము. నా ప్రియమైన సోదరులు రామలక్ష్మణులు, సీతాసమేతులై అరణ్యమునకు ఎందుకు వెళ్ళిరి? నాకేమీ అర్థమగుట లేదు. నాకు ఈ విషయములను తెలిపి నా దుఃఖమును చల్లార్చుము” అని కౌసల్య పాదములపై పడెను. విలపించుచున్న భరతుని చూచి కౌసల్య కౌగిలించుకొని, “నాయనా! నీ రాకతో నాకు కొంత శాంతి చేకూరినది, నిన్ను చూచి, నా రామ వియోగమును మరతును. నీవు రామునితో సమానము. నాకు భేదము లేదు” అని అంటూ మధ్యమధ్య, “హే రామా! నేనిక పదునాలుగేండ్లు నిన్ను చూడక జీవించగలనా? నీ తండ్రి వలె నీ చింతనలోనే భస్మము గావించవా నన్ను? అయ్యో! నేనెంత దురదృష్టవంతురాలను!” అని వాపోవుచున్న కౌసల్య వచనములచే భరతునికి మరింత బాధ కలిగెను.

విషయము తెలియక అనేకవిధముల విపరీత భావములు సలుపుచున్న భరతుడు ధైర్యము చేసుకుని, “అమ్మా, నన్ను

నమ్ముము. నా రామచంద్రుడు
అడవికి వెళ్లుటకు, నాన్న
ప్రాణములను వీడుటకు కారణ
మేమో తెలిపి నన్ను అయోమయ
స్థితినుండి కాపాడుము” అని
ప్రార్థించెను.

అంత కౌసల్య సహజ సరళ
స్వభావము కలది కనుక, వెనుకకు
వచ్చిన రాముడేనని భరతుని
భావించి దగ్గర చేర్చుకొని కంటినీరు
తుడిచి, “నాయనా! భరతా!
దైర్యముగా నుండుము. గతించిన

దానికి వగచి ప్రయోజనముండదు. కాలకర్మముల
గతులు అఘటితములు, ఒకరిని దూషించి
ప్రయోజనము లేదు. దూషించకూడదు. ఇంత
దుఃఖమును అనుభవించి జీవించమని నా విధివ్రాత
నన్ను శాసించినది. అది తప్పినదికాదు. నా విధిని
నేను అనుభవింపక తప్పదు. మీరు చిన్నవారు.
ప్రాతఃకాల సూర్యునివంటిది మీ జీవితము. మీ తండ్రి
ఆజ్ఞ ప్రకారము నా ముద్దులపట్టి శ్రీరాముడు నారవస్త్ర
ధారియై, జటాజూటములు ధరించి అరణ్యమున
సంచరించుచున్నాడు. అతని విడచి క్షణమైననూ
ఉండజాలని జానకికూడా అతనితో వల్కాంబరములను
ధరించి వెళ్ళెను. లక్ష్మణుడు రామ వనవాసమును
తప్పించుటకై అనేకవిధముల ప్రయత్నములు సలిపి
విఫలమై, రాముడులేని అయోధ్య నాకు అరణ్య
సమాసమని వెంటనే రామునితో ప్రయాణమై వెళ్ళెను.
ఇవన్నియూ నా కన్నుల ఎదుట జరిగెను. నేనెంత
పాపాత్మురాలను! ఇన్ని చూచియూ నా ప్రాణములు
పోకున్నవి. నేనైననూ వారితో వెళ్ళవైతిని. నా
ప్రాణములైననూ వారితో పోక పోయెను. నా
నిర్భాగ్యస్థితిని నేనేమని చెప్పుకొందును?! నా
హృదయము నిజముగా పాషాణము. ఇట్టి పాషాణ

హృదయరాలి గర్భమున
కోమలహృదయమైన రాముడు
జన్మించుటచేత రాముని కిన్ని
గతులు! అయ్యో! రామా, ఆ
భీకరారణ్యమున రాత్రింబగళ్ళు
ఎట్లు నీవు కందమూలాదులు
భుజించి జీవించుచున్నావో
కదా!” అని ఒక్క కేకవేసి కౌసల్య
నేలకూలెను. ఈ దుఃఖమును
చూచుచూ, వచనములు వింటూ
భరతుడు అసలు సంగతేదియో
తెలిసికొనలేక, వివరించి

అందుకొనలేక అయోమయస్థితిలో కుములుచుండెను.

ఇంతలో గురువుగారైన వసిష్ఠులవారు రమ్మని
కబురంపినట్లు మంత్రి సుమంతుడు వచ్చెను.
సుమంతుడు భరత శత్రుఘ్నులను చూచిన తక్షణమే
భోరున ఏడ్చి భరతుని కౌగిలించుకొనెను. భరత
శత్రుఘ్నులుకూడా వారిలోని దుఃఖమును ఆపుకొనలేక,
వారునూ దుఃఖించిరి. దైర్యమును వహించి, కడకు
సుమంతుడైననూ విషయమును తెలుపునేమో అని,
ఎన్నియో విధముల భరతుడు ప్రయత్నించెను.
సుమంతుడు విషయము భరత శత్రుఘ్నులకు తెలిసే
యుండునని తలంచి తానేమీ ప్రత్యేకించి వివరములు
తెలుపలేకపోయెను.

అందరునుకూడి గురువు చెంతకు వచ్చిరి. గురువు
పాదములపైబడి విలపించుచున్న భరత శత్రుఘ్నులను
లేవదీసి వసిష్ఠులవారు అనేకరీతుల నీతులను బోధించి,
వారలను ఓదార్చెను. ఇప్పటికే కాలాతీతమైనది. ఇక
కాలహరణము చేయుట మంచిది కాదనియూ,
పితృ అంత్యక్రియలు చేయ సిద్ధము కమ్మని భరతునికి
ఉపదేశించెను. భరతుడు దీర్ఘముగా ఆలోచించి,
“స్వామీ! ప్రథమ పుత్రుడైన రామచంద్రుడు చేయ
వలసిన ఈ కార్యము నా తలపై పెట్ట తలంచితిరా!

ఇది న్యాయమా? ఇన్ని దినములు ఊరబెట్టితిరి. ఇక రెండుమూడు దినములు ఉండిన నేను నేడే సోదరుడైన శత్రుఘ్నునితో అడవికి వెళ్ళి నా రామచంద్రుని తోడ్కొని వత్తును. ఆజ్ఞ చేయుడ”ని ప్రార్థించెను. అందుకు వసిష్ఠులవారు, “నాయనా! నీవు అమాయకుడవు. రామచంద్రుడు తనకు నియమించిన కాలము గడువక ముందుగా వచ్చుటకు ఇష్టపడడు. ఏకవాక్య పరిపాలకుడు. నీవెన్ని చెప్పిననూ రాముడు పదునాల్గు వర్షములు అరణ్యవాసము చేయక అయోధ్యను ప్రవేశించడు. నీవు ఆ ప్రయత్నమునకు పూనుకొనక, తండ్రి అంత్యక్రియలు ఆచరించి తదుపరి నీ ఇష్టప్రకారము గావించుము” అని అనేకవిధముల బోధించిరి. చేయునది లేక, భరతుడు సరి అని, వేదోక్త ప్రకారము తండ్రి కళేబరమునకు స్నానము చేయించి, తీసుకొనిపోవుటకు తగిన ఏర్పాట్లు గావించెను.

ఇంతలో తనకేదియో ఒక భావము హృదయమున మొలకెత్తగనే, అంతఃపురమునకు సరాసరి వెళ్ళి కౌసల్య, సుమిత్రల పాదములకు నమస్కరించి, “తల్లలారా! మీరు సహగమనమునకు ప్రయత్నింప కూడద”నియూ, “అట్లు ప్రయత్నించు పక్షమున నేను తండ్రి అంత్యక్రియలను జరుపనేరను”నియూ చెప్పి వారలతో మాట ఇప్పించుకొనెను. వారు కుమారుని ప్రేమానురాగములకు సంతసించి, “నాయనా! నీ యిష్ట ప్రకారమే చేయుదుమ”ని మాటయిచ్చిన తరువాత నిండు దుఃఖముతో, సరయానదీ తీరమున గంధపు చెక్కలతో ఏర్పరచిన కాష్ఠమును చేరి, వసిష్ఠులవారు ఆశించినదానికంటే వేయిరెట్లు అధికంగా వేదోక్తంగా తండ్రిగారి అంత్యక్రియలు భరతుడు గావించెను. తండ్రి పేరుతో షోడశ మహాదానములు చేసెను. గోదానములు, భూదానములు, సువర్ణదానములు, వస్త్రదానములు, అన్నదానములు, గృహదానములు, అశ్వదానములు, గజదానములు, ధనదానములు ఇత్యాది దానములు విరివిగా గావించెను. భరతుడు

చేసిన పితృకార్యము ప్రజలు వేనోళ్ళ చెప్పుకొని ఆనందించిరి.

అయితే ప్రజలలో, పండితులలో రాముడు లేని కొరత తీరలేదు. రామవియోగ బాధలు క్షణక్షణమునకు వారి హృదయములను బాధించుచునే యుండెను. ఇక చేయునదిలేక, రాముడు ఏకవాక్య పరిపాలకుడని వారెరుగుటచేత, ఏమి చేసినా రామచంద్రుడు పదునాల్గు సంవత్సరములు దాటువరకు అయోధ్యకు రాదని వారు నిర్ణయము చేసుకొని, రాముడు అయోధ్యకు వచ్చువరకూ వారు రామదర్శన నిమిత్తము బ్రతికియుండక తప్పదని ఏదో ఒకవిధముగ హృదయాలను రాళ్ళుగా చేసుకొని, కాలమును గడుప నిశ్చయించుకొనిరి.

ఇంతలో గురువుగారైన వసిష్ఠులవారు రాజులను, మంత్రులను, పురప్రముఖులను, పండితులను, ఋషులను రప్పించి ఒక సమావేశము జరిపెను. అందులో భరత శత్రుఘ్నులకు, ధర్మానుసారముగా రాజనీతులను పురస్కరించుకొని, ఉపదేశములు చేసెను. ప్రథమమున కైకేయి చేసిన పన్నాగము మొదలు, రాముని వనగమనమువరకు గల కథ నతడు వివరించెను. తరువాత మహారాజుయొక్క సత్యమును, ధర్మపరిపాలనను శౌర్య, వీర్య పరాక్రమ బలములను త్యాగ, యోగ, భోగాది కర్మకలాపములను, యజ్ఞ యాగాది క్రమ విశిష్ట కార్యదీక్షలను వర్ణించెను. ఆ మహారాజు రామపట్టాభిషేకమునకు గావించిన ప్రయత్నములు, వాటికి అడ్డుతగిలిన అవాంతరములు వివరించి, కడకు రామవియోగముతో తన ప్రాణమునే వీడెననియూ తెలిపెను.

ఇంతవరకూ ఎట్టి వివరములూ తెలియని భరత శత్రుఘ్నులకు గురువుగారు తెలిపిన వివరములు వినగనే ఒకవైపున పట్టలేని కోపము, మరొకవైపున సిగ్గూ, దుఃఖమూ కృంగదీసెను. నేత్రముల వెంట నీరు వరదలై కారెను. వారల విచారమును సభాసదులు

చూడలేకపోయిరి. వసిష్ఠులవారికి సహితము తనకు తెలియకనే కంటిధారలు వెడలెను. ఆ సభ మహా శోకముతో నిండెను. ఎవ్వరునూ మాటాడలేకపోయిరి. కొన్ని క్షణములు సభ నిశ్శబ్దముతో స్తంభించెను.

వసిష్ఠులవారు ఏమి చెప్పుచున్ననూ భరత శత్రుఘ్నులు లక్ష్యము చేయలేదు. వారి మనసు కైక చేసిన పన్నాగములను తలంచుచూ, అట్టి తల్లి కుమారులమై జన్మించుట ఎన్ని జన్మల కర్మమోసని తలయెత్తుటకు సహితము సిగ్గుపడుచూ, ఎప్పుడెప్పుడు ఆ సభను వీడి పోదుమా అన్న బాధతో తలవంచుకొని ఉండిరి. వారి విచారమును గమనించి వసిష్ఠులవారు దగ్గరకు వెళ్లి, వారిని తగిన ఉపశాంతి పలుకులతో నోదార్చి, “భరతా! విచారించి ప్రయోజనము లేదు; జరిగినది జరిగేపోయినది. ముందు జరుపవలసిన వాటికి తగిన విచారము సలుపుట మంచిది. అన్ని విధములా మీ తండ్రి అదృష్టవంతుడు. అతని నిమిత్తము విచారించుట వ్యర్థము. నా మాటలను విని మీ తండ్రి ఆజ్ఞను శిరసావహింపుము. మహారాజు నీకు రాజ్యాధిపత్యము నిచ్చెను. తండ్రి వచనములను మన్నించుట ఉచితము. ఆడినమాటను తప్పలేక మీ తండ్రి రాముని వియోగమునకు ఒప్పుకొనెను. అతని యందలి ప్రేమానురాగములచే ప్రాణమునే వీడెను. మాటకై ప్రాణమును వీడెనను మాటలో ఎట్టి సందియము లేదు. ప్రాణముకంటే మాటనే ప్రధాన మని భావించుటచేత కదా, మాటను తప్పక తన ప్రాణమునైననూ వీడుటకు సిద్ధమాయెను! తండ్రి మాటను నెరవేర్చుటకై కదా, శ్రీరాముడు కూడ భార్యతో అడవి కేగెను. కాన ఈ ఇక్ష్వాకు వంశమున ఆడినమాటను తప్పక కాపాడుట ప్రధాన నీతి. అదే మీ రాజజాతికి జ్యోతి. కనుక నీవుకూడనూ తండ్రిమాటను నిలబెట్టుటకై, పరిపాలనాబాధ్యతను వహించక తప్పదు. నీకు అన్నివిధములా మంగళమగుగాక; శుభములు చేకూరుగాక; నీపై గల వాత్సల్యము

చేతనూ, దయా అనుగ్రహములచేతను నేనిన్ని విధముల నీకు బోధింపబూనితిని. లేకున్న ఇంతటి బాధ్యతను నేను నీపై మోపియుండెడివాడను కాను. నీవు నీ తండ్రి కీర్తిని నిలబెట్టుగలవు. పరిపాలనా శక్తి, దక్షత నీలో కలవు. సంశయించక అంగీకరింపుము” అని వీవు నిమరుచూ, ఆశీర్వాదించుచున్న వసిష్ఠుల వారి వచనములు విని, దిగ్గున ఆసనమునుండి లేచి వసిష్ఠులవారి పాదములపైబడి భరతుడు భరించలేని దుఃఖముతో, అదురుచున్న పెదవులతో, కంఠమెత్తి, “స్వామీ! నిజముగా ఈ వచనములు నాపైగల ప్రేమానురాగములకు సూచనలా? నేను నమ్మలేకున్నాను! నిజముగా, తమకు నాపై అంతటి ప్రేమానురాగములే ఉండియుండిన నాకిట్టి బాధ్యతను, భారమును మోపుటకు అంగీకరించెడివారు కారు. ఇది నాకు ఒక శిక్షగా విధించుచున్నారు.

ఏ రాజ్యము పవిత్ర పావనపురుషుని అరణ్యమునకు పంపెనో; ఏ రాజ్యము ప్రజలను నిరంతరము కంటిధారలు కార్చునట్లు చేసెనో, ఏ రాజ్యము మహాధర్మాత్ముడైన రాజును కోల్పోయెనో, ఏ రాజ్యము ఈ ఇక్ష్వాకు వంశమునకు కళంకము తెచ్చిపెట్టెనో, ఏ రాజ్యము మహాపతిప్రతాపతల్లులైన కౌసల్యా, సుమిత్రాదులకు వైధవ్యము నందించెనో, అట్టి రాజ్యమును ఈ భరతునకు అప్పజెప్పబూనుట, ఇది నా పాపఫలము; క్రూరాత్మురాలైన కైక గర్భమున జన్మించిన దురదృష్ట ఫలము. నాకు ఈ శిక్షనిచ్చుట కంటే నన్ను నా రామచంద్ర ప్రభువున్న స్థానమునకు పంపి పుణ్యమును చేకూర్చుడు! వారల పాదసేవలు చేయుచు, వారు నడచు దారులను ఊడ్చి తరింతును; కాన ఈ రాజ్యమున క్షణమైననూ నే నిలువజాలను” అని వసిష్ఠులవారికి నమస్కరించి, వనమునకేగ ఆజ్ఞ దయచేయుమని కోరెను.

(సశేషం)

ప్రేమస్వరూపులారా! దేహేంద్రియములు, మనస్సు, బుద్ధి ఇవి మానవుని ఉపాధులు. వీటి రహస్యమును గుర్తించినప్పుడే మానవత్వము మనకు అర్థమవుతుంది. మనో ఇంద్రియ దేహబుద్ధుల సత్యస్వరూపాన్ని గుర్తించిన, వీనిని వశము చేసుకోవడానికి సులభముగా మార్గము ఏర్పడుతుంది.

మొదటిది దేహము. 'దహ్యతీతి దేహః' - దహింప బడునది దేహము. ఈ దేహమును, మరణించిన

వేదపురుషవాణి:

అంతర్ యజ్ఞము

తరువాత చితి దగ్ధము గావిస్తే, జీవించి ఉన్నప్పుడు చింత దహింపజేస్తుంది. ఇంతేకాదు 'శీర్ఘతీతి శరీరః' బాల్య, కౌమార, యౌవన, వార్ధక్యములందు మార్పులకు లోనయ్యేది కనుక 'శీర్ఘతీతి శరీరః' అన్నారు. శరీరమును ఒక బాడుగ ఇంటిగా కూడా భావించవచ్చు. ఈ బాడుగ ఇంటిలో నివసించే జీవుని ఇంటినుండి పంపించుటకై అనేక ప్రయత్నములు జరుగుతుంటాయి. ఈ ఇంటికి యజమాని దేవుడు. కట్టకడపటికి మృత్యువనే అధికారిని పంపి ఈ ఇల్లు ఖాళీ చేయిస్తున్నాడు. భగవద్గీత దీనికి 'క్షేత్రమ'ని పేరు పెట్టింది. ఈ క్షేత్రమునకు అనేక అర్థములు ఉన్నవి. జీవుని కవచముగా రక్షించునది కనుక, ఈ దేహమును 'కవచమ'న్నారు. క్షేత్రమనగా 'పొలము' అని అర్థము. పొలములో యజమాని ఏ పంట పెడితే ఆ ఫలమునే అందుకుంటాడు. ఈ దేహమనే పొలములో జీవుడనే రైతు పుణ్యబీజములను నాటినప్పుడు పుణ్యఫలములను, పాపకర్మలనే బీజములను నాటినప్పుడు పాప ఫలములను అందుకుంటాడు. కనుక, దేహమనే క్షేత్రములో నాటిన విత్తనములనుబట్టే ఫలములుకూడా దక్కుతుంటాయి. ఇంక, క్షేత్రమనగా మరొక అర్థం కూడా దీనికి సార్థకమవుతుంది. పవిత్రమైన పరమాత్ముని స్థానములన్నీ క్షేత్రములే. కాశీ క్షేత్రము విశ్వేశ్వరుని పవిత్ర నామమునకు సమన్వయమైనటు వంటిది. అనేకమంది ఆస్తికులు, సాధకులు, భక్తులు చేరి దివ్యానుభూతినొందే పవిత్ర ప్రదేశమునకు క్షేత్రమని పేరు.

**దేవుడనగ వేరు దేశమందున లేడు
దేవుడనగ కలడు దేహమందే
పాపమనగ వేరు పరదేశమున లేడు
తాను చేయు పనుల తగిలియుండు**

‘దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవో దేవస్సనాతనః’ - దేహమును ఒక పవిత్ర దేవాలయముగా కూడా విశ్వసించవచ్చు. శరీరమనే ఈ దేవాలయములో జీవతత్త్వమనే దైవము ప్రతిష్ఠింపబడినది. అందువలన అంతర్శుద్ధి, బహిర్శుద్ధి గావించుకున్నప్పుడే దీనికి పవిత్రత ఏర్పడుతుంది. జలముచేత దేహమును పరిశుద్ధం చేసుకుంటాము. అట్లే సత్యముచేత వాక్కును, విద్యా తపస్సులచేత జీవుని, పరిశుద్ధము గావించుకోవాలి. జ్ఞానముచేత బుద్ధిని శుద్ధి చేసుకోవాలి. ఈవిధముగా ఈ దేహమనే దేవాలయమును పవిత్ర కర్మలద్వారా, విచారణద్వారా, పవిత్ర తలంపులద్వారా సార్థకము చేసికోవాలి. ఏతావాతా దివ్యత్వమును పొందుటకు అసత్యముచే దూషితము కాని వాక్కు, హింసాదులచే దూషితము కాని దేహము, రాగద్వేషములతో దూషితము కాని మనస్సు అత్యవసరము. దీనినే ‘త్రికరణశుద్ధి’ అని వేదము పేర్కొన్నది. పవిత్రమైన యీ దేహమును అన్యమార్గములలో ప్రవేశింపజేయక మానవత్వాన్ని అభివృద్ధిచేసికొనే మార్గములో ప్రవేశింపజేయాలి. ఇట్టి పవిత్ర మార్గమున ప్రవేశింపజేసే నిమిత్తము యజ్ఞయాగాది క్రతువులు, పూజాది వ్రతములు నియమితమైనవి.

ఇంద్రియనిగ్రహంకోసమే యజ్ఞయాగాదులు

మానవుని ఇంద్రియములు ఈనాడు నియమిత కార్యములను సక్రమముగా పాటించడంలేదు. భగవదాజ్ఞ నుల్లంఘించి అనేకమైన పాపములకు గురి అవుతున్నది. వీటిని మానవుడు ధరించడంచేత మానవుని జీవతత్త్వముకూడా మాలిన్యము

నొందుతున్నది. మానవుడు అనుభవించే సర్వ విధములైన బాధలు ఇంద్రియముల ప్రసాదమే! అందువలననే ప్రప్రథమముగా ఇంద్రియములను నిగ్రహించుకొమ్మని ఆధ్యాత్మిక మార్గము శాసించింది. దుర్భావములు, దుర్గుణములు, దుశ్చింతలు మానవుని స్వభావములు కావు; పూర్వజన్మలనుండి శేషించియున్న మృగలక్షణాలు. వాటినింకా అభివృద్ధిపరచుకొని, దివ్యమైన దైవలక్షణాలను అణగద్రొక్కుతున్నాము. ప్రపంచములో ఎంత గొప్ప అధికారి, రాజాధిరాజు, గొప్ప తపస్వి అయినప్పటికీ ఇంద్రియములను వశము చేసికొనకపోతే వారి స్థానము, బలము దివ్యమైన మార్గమును, ఉన్నతస్థాయిని అందుకొనజాలవు. ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని సాధించలేవు. లోకములను జయించినవాడు రాజు కావచ్చును; మహారాజు కావచ్చును. కానీ, ఇంద్రియములను జయించినవాడు జగత్పతి కాగలడు. ఇంద్రియములకు వశం కావడం పశులక్షణము. ఇంద్రియములను వశం చేసుకోవడం మానవుని పవిత్రత. మానవునియందున్న దివ్య లక్షణములను పోషించుకొని, అపవిత్రమైన గుణములను, భావాలను తొలగించుకొనే నిమిత్తమై ఈ యజ్ఞ యాగాదులు పుట్టినవి.

ఆశలున్నవాడే పరులతో సంబంధం పెట్టుకుంటాడు; పరులను ఆశ్రయించవలసివస్తుంది; పరులతో కూడి, ఆడి తిరుగవలసివస్తుంది. ఆశ లేనివానికి ఎవ్వరితోనూ సంబంధము ఉండదు. కనుక, మనము ఇంద్రియములతో సంబంధం పెట్టుకొనడంవల్ల ఆశలు పెరిగిపోతుంటాయి. ఇంద్రియాలను వశము చేసికోవడానికి ప్రయత్నము చేస్తే జగత్తంతా మనచెంతకు పరిగెత్తుకొని వస్తుంది. నిజముగా ఈ యజ్ఞయాగాదులు ఇంద్రియనిగ్రహముకోసం చేసే ప్రధానక్రతువులు. మనము యజ్ఞయాగాదులు చేస్తూ ఇంద్రియాలను ఉద్రేకపరచుకున్నామంటే ఇది క్రతువుల యందు సంపాదించుకొనే పాపమవుతుంది. బాహ్యముగా

జరిగే ఈ యజ్ఞముల అంతరార్థమును గమనించినప్పుడే వాటి విశిష్టతను తెలిసికొన్నవారమవుతాము. కనుక, నిత్యజీవితములో మనము యజ్ఞములద్వారా తెలిసికొన వలసినవెన్నో ఉన్నాయి. ఈ యజ్ఞములు స్వార్థంకోసం చేసేవికావు. లోకకల్యాణంకోసమై చేస్తున్నాము. ఇవి నిజతత్వాన్ని గుర్తింపజేసేటటువంటివి. దురదృష్టవశాత్తూ అంతరార్థములను గుర్తించలేక బాహ్యార్థములను మాత్రమే గ్రహిస్తూ, మనం బాహ్యమైన మార్గములను మాత్రమే అనుసరిస్తున్నాము. ఇంద్రియాలను నిగ్రహించుకోలేకపోతే ఎన్ని సాధనలు చేసినా అవి వృథా అవుతాయి.

మనలో అభివృద్ధి అవుతున్న దుర్గుణాలను అదుపులో పెట్టుకొనుటకు తగిన కృషి చెయ్యాలి. పాతజన్మల వాసనలైన మదము అనే దున్నపోతును, మూర్ఖత్వమనే గొట్టెను, దొంగబుద్ధి అనే పిల్లిని, చంచలత్వమనే కోతిని, కృతఘ్నుత అనే సర్పమును మనస్సునే యజ్ఞవేదికపై బలి ఇవ్వాలి. ఈవిధమైన దుర్గుణములను, దుష్టస్వభావాలను బలి చేయడమే అంతర్ యజ్ఞము. ఈ బాహ్యయజ్ఞములు సంవత్సరమునకు కేవలం ఒకపర్యాయం ఏదో ఒక ప్రదేశమునందు జరుపుతుంటాము. కానీ అంతర్ యజ్ఞవేదిక మనమెక్కడ పోయినా వెంటనే ఉంటుంది. ఇది దేశకాలపాత్రలకు అతీతమైన వేదిక. ఈ పీఠం నిరంతరం నీడవలె మనవెంటనే ఉంటుంది. మనలో దుర్గుణములు

బయల్దేరిన తక్షణమే వాటిని సంహరించడానికి ప్రయత్నం చెయ్యాలి. ఈవిధమైన చర్యలకు సంసిద్ధులమైనప్పుడే దైవప్రీతికి, దైవానుగ్రహమునకు అర్హులమవుతాము. ఈ దుర్గుణాలను ఏనాడు దూరము చేస్తామో అనాడే మనలో దైవత్వం ఆవిర్భవిస్తుంది.

యజ్ఞయాగాదులు ఏ ఒక్క దేశ, కాలములకూ పరిమితమై లేవు. 'సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు' అన్నదే ఈ యజ్ఞ ఆశయము. మొట్టమొదట మనోవాక్కాయ కర్మలను పవిత్రము గావించే అంతర్ యజ్ఞమును నిర్వహించాలి. మనలో నిరంతరం ప్రజ్వరిల్లే జ్ఞానాగ్నిలో దుర్బుద్ధులను భస్మం చెయ్యాలి. హోమాగ్నిలో నెయ్యిని వేస్తున్నాము. ఈ నెయ్యి వంటిదే భగవంతునికై మన హృదయమునుండి ఆవిర్భవించే ఆవేదన, తృప్తి, భగవదావేదనతో అర్పించడమే ప్రేమ, త్యాగము. ప్రతి మంత్రములోనున్న అంతరార్థము, సర్వజీవ సమన్వయ తత్వాన్ని దైవముగా, ఏకముగా భావించుకోవడమే. ఆధ్యాత్మిక జీవితమంటే ఏకాకి జీవితము కాదు, ఒంటరితనము కాదు. మానవకోటి యావత్తూ ఒకటే అనే దివ్యభావముతో ఆత్మతత్వాన్ని నిరూపించే భావమే ఆధ్యాత్మికము. సత్య నిత్య తత్త్వములైన మన ప్రాచీన సంప్రదాయములను కాలానుగుణంగా సమన్వయించుకొని సంరక్షించాలి.

(‘శ్రీ సత్యసాయి వేదవాణి’ నుండి)

విజయదశమి

అజ్ఞాన వృత్తులు మనస్సును క్రిందికి లాగుచుండును. అట్టి మనస్సే అజ్ఞాన వృత్తులకు లోనుగాక, జ్ఞానవృత్తులద్వారా ఊర్ధ్వముఖమై స్వస్థానమును, అనగా తాను (మనస్సు) ఎక్కడినుండి దిగజారినదో అక్కడికి (ఆత్మయందు) పోయి చేరుటను; అనగా అజ్ఞానమును జ్ఞానముచే ఖండించి విజయమును పొంది, ఆనంద సామ్రాజ్యమునకు పట్టాభిషేకము చేసికొనుటను విజయదశమి సూచించును.

- బాబా

మనిషిని మనీషిగ మార్చే మహోన్నత ఉద్యమం

(కేంద్ర మంత్రి గౌ|| శ్రీ రవిశంకర్ ప్రసాద్ గురుపూర్ణిమనాటి ప్రసంగం ఆధారంగా....)

నేను ఇక్కడకు కేంద్ర ప్రభుత్వంలో ఒక సీనియర్ మంత్రిగా రాలేదు. ఒక సామాన్య భక్తునిగా భగవాన్ కి నా ప్రణామాలు అర్పించడానికి వచ్చాను. భగవాన్ సాయినాథుని దివ్యతత్వము మరియు వారు నిర్వహిస్తున్న మానవోద్ధరణ కార్యక్రమాలగురించి నాకు తోచిన కొన్ని అంశాలను చెప్పదలచుకున్నాను. వీటిలో మొదటిది ఆధ్యాత్మికత, తాత్త్వికతలకు సంబంధించినది. భారతదేశ మౌలిక తత్వమేమిటి? “ఏకం సత్ విప్రాః బహుధా వదంతి” అన్నది ఋగ్వేదం. సత్యమొక్కటే, విబుధులు దాన్ని బహువిధాలుగా వివరిస్తారు. సత్యం గురించి ఎవరి అభిప్రాయం వారిది. ఎవరి మార్గం వారిది. అయితే, అందరి మార్గములూ అంతిమంగా ఒకే గమ్యం వద్ద, అంటే శాశ్వతమూ, అవిభాజ్యమూ, అనంతమూ అని చెప్పబడే పరమసత్యం వద్ద ఏకోన్మఖమవుతాయి.

మనిషిగా జన్మ నివ్వడమే భగవంతుడు మనకు ప్రసాదించిన తొలి వరమని చెప్పాలి. దానికి కారణం ఒక మనిషిగా మనకు తోటివారి కష్ట సుఖాలను అర్థం చేసుకొనే జ్ఞానం ఉండడమే! “అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు” అని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బోధిస్తూ వచ్చారు. అలా పరస్పరం ప్రేమించుకోగలిగితే కుల, మత భేదాల వంటి సరిహద్దులు చెరిగిపోతాయి. అందరిలోనూ ఈ మంచితనాన్ని, మానవత్వాన్ని ప్రకాశింపజేయడమే భగవాన్ మానవాళికి ప్రసాదించిన అత్యుత్తమ కానుక అని నేను భావిస్తున్నాను. అంతర్జాతీయంగా శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలద్వారా ఎన్నోచోట్ల పలు సేవాకార్యక్రమాలు జరుగుతున్నట్లు తెలుస్తోంది. మనుషులను మంచి మనుషులుగా తీర్చిదిద్దే ప్రయత్నమది. మనిషి క్రోధం, అహంకారం, అసూయలను వదలిపెట్టి మంచి మనిషిగా ఉండడం నేర్చుకోవాలి. ప్రేమ, పరస్పర గౌరవ భావనలను నిల్పుకుంటే చాలు. మనిషిలో మానవత్వాన్ని పెంపొందించేందుకు ప్రపంచవ్యాప్తంగా స్వచ్ఛందంగా సాగుతున్న సాయి అవతార దివ్యోద్యమం సాటిలేనిదని నేను సగర్వంగా చెప్పగలను. అందుకు బ్రహ్మ సభ్యులు శ్రీ రత్నాకర్ తదితరులను అభినందిస్తున్నాను.

భగవంతుని చేరుకోవడానికి సేవయే అతి సులభమైన మార్గం అన్న సందేశాన్ని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ఆచరణాత్మకంగా ప్రబోధించారు. ఈసందర్భంగా కబీర్ దోహాని మనవి చేస్తాను: “సాయి ఇత్నా దీజియే, జామే కుటుంబ్ సమాయ్, మై భీ భూకా న రహాం, సాధు న భూకా జాయ్ (సాయి, నా కుటుంబానికి సరిపడా ఇవ్వు, దానితో నా ఆకలి, సాధుజనుల ఆకలి తీరితే చాలు) ఇక్కడ ‘సాధు జనులు’ అనే పదం “నీ ఒక్కడికోసం కాదు, అందరికోసం జీవించు” అనడానికి ప్రతీక. నీ కుటుంబాన్ని బాగా చూసుకో. దాంతోపాటు ఇతరుల క్షేమాన్నికూడా పట్టించుకో. ఇక్కడ నేను కబీర్ దోహాని ఉదాహరించడానికి ఒక ప్రత్యేక కారణం ఉంది. ‘సాయి ఇత్ నా దీజియే...’ అని ఇది మొదలవుతుంది. దాదాపు నాలుగైదు శతాబ్దాల తరువాత సాయినాథుడవతరించి అసాధారణమైన దివ్యోద్యమంగా ఈ దోహాకి ఒక పరిపుష్టమైన రూపాన్ని ఇచ్చారు. ఇక్కడ ఒక్క పైసా తీసుకోకుండా లక్షలాది రోగులకు స్వస్థత చేకూరుస్తున్నారు. అలాగే ‘నాక్’ కమిటీ ప్రశంసలు పొందిన ఇక్కడి విశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్నత విద్యను ఉచితంగా అందిస్తున్నారు. ఎన్నో స్కూల్స్ నడుపుతున్నారు. సాయిసంస్థ చొరవ కారణంగానే ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ, తమిళనాడు రాష్ట్రాలలో నీటి కొరతతో సతమతమయ్యే లక్షలాది ప్రజలకు త్రాగునీరు అందుతోంది. ఇదంతా ఎలా సాధ్యమైంది? నిన్ననే బ్రహ్మసభ్యులొకరితో మాట్లాడుతూ,

“మీరివన్నీ ఎలా చేయగలుగుతున్నారు? ఇప్పుడు భగవాన్ భౌతికంగా లేరు కదా” అన్నాను. నా ప్రశ్నకు జవాబుగా ఆయన ఉదాహరించిన భగవాన్ ప్రకటన నన్ను ఉద్వేగానికి గురిచేసింది. వారు ఒకసారి స్వామిని, “స్వామీ! ఈ సంస్థని ఎలా నడపాలి? ఎంతో కొంత వసూలు చేయవచ్చా?” అని అడిగారట. అందుకు జవాబుగా స్వామి, “ఎక్కడైనా తల్లి తన బిడ్డకు చేసిన సాయానికి వెలకడుతుందా?” అని అడిగారట. ఆ ప్రశ్న వెనుక ప్రగాఢమైన తాత్వికచింతన ఉంది. ప్రతిఫలం అశించకుండా తల్లి తన బిడ్డలను సాకినట్లే, అందరినీ ప్రేమిస్తూ వారికి సేవలందించు. ఈ స్ఫూర్తితోనే స్వామివారు ప్రశాంతినిలయంలోనే కాదు, యావత్ప్రపంచానికి చేసిన సేవ అనన్యసామాన్యమైనది. ఈ మహోద్యమానికి వారి ఆశీస్సులు ఎప్పుడూ ఉంటాయని, ఇది భారత్‌లోనే కాదు, ప్రపంచంలోని అన్నిమూలలకూ విస్తరిస్తుందనటంలో నాకెలాంటి సందేహం లేదు.

యువమిత్రులకు నాదొక సూచన. భారత్ నిస్సందేహంగా శాస్త్ర సాంకేతికల సృజనకు అలవాటం. కానీ, ఒక్కటి మాత్రం గుర్తుంచుకోండి. ఈ పుణ్యభూమి దైవత్వానికి పుట్టినిల్లు. అదే ఎన్నటికీ భారత్‌కు నిజమైన గుర్తింపు. భారత్‌ను భౌగోళికంగా పరిశీలిస్తే, ఉత్తరాన హిమాలయాలలో శ్రీమహావిష్ణువు కొలువై ఉన్న బద్రినాథ్ ఉంది. అక్కడినుండి తూర్పుదిశగా మహాదేవుని ఆవాసమైన కేదార్‌నాథ్ ఉంది. దక్షిణ కొనకు వెళితే అక్కడ హిందూ మహాసముద్ర తీరాన కన్యాకుమారి మహాదేవి నెలకొని ఉంది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో తిరుమలలో శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి దర్శనమిస్తారు. తూర్పు మూలగా అస్సాం పర్వతప్రాంతంలో కామాఖ్యదేవిని చూడవచ్చు. తూర్పుతీరాన పూర్వీలో జగన్నాథుడు వెలిశాడు. దక్షిణ తీరంలో సోమనాథుడు ఉన్నాడు. అక్కడికి ఎగువన శ్రీకృష్ణుని ద్వారక ఉంది. వేలాది ఏళ్ళుగా ఆయా ప్రదేశాల్లో వారు కొలువై ఉండగా కాలక్రమంలో ఎన్నో కొత్త మతాలు వచ్చి చేరాయి. అన్ని మతాలను సమానంగా ఆదరించి అక్కున చేర్చుకుంది భారతదేశం. “రండి, వచ్చి మీరు విశ్వసించే మార్గంలోనే దైవాన్ని చేరేందుకు ప్రయత్నించండి” అన్నది. ఆ కారణంగానే భారతదేశపు సంస్కృతి, ఆధ్యాత్మికతలు అవిభాజ్యమై, భిన్నత్వంలో ఏకత్వమనే నానుడి భారతదేశ ఆత్మగా వెలుగొందుతోంది. ఇదంతా ఎందుకు చెప్తున్నానంటే, సనాతన ధర్మమే స్ఫూర్తిగా అన్ని మతాలను గౌరవించే భారతదేశం అందరికీ వెలుగునిచ్చే దీపస్తంభం కావాలన్నది భగవత్ నిర్ణయం. ఆర్థికంగా, విద్యాపరంగా, సైనికశక్తిపరంగానే కాకుండా ఆధ్యాత్మికంగా కూడా భారతదేశం ప్రపంచ దేశాలకు తలమానికం కావాలన్నది లక్ష్యం కావాలి. సేవలలో ఆధ్యాత్మికత, మనిషిలో మానవత్వం మేలుకొల్పడానికి ఆధ్యాత్మికత, ఇదే నా దృష్టిలో సాయి భగవాన్ బోధనల సారాంశం. తమ బోధలను వారు సరళ సుందరమైన భాషద్వారా, స్వీయ ఆదర్శంద్వారా మనకు అందించారు.

స్వామి సన్నిధిలో కూర్చున్నంతనే తనకు గల సందేహాలు ఎలా నివృత్తి అయ్యాయనేది ఇంతకుముందే న్యాయవాది మిత్రులు ఒకరు వివరించారు. నా అనుభవం కూడా మీతో పంచుకుంటాను. ఈ పవిత్ర ప్రదేశంలో అడుగుపెట్టి, భగవాన్‌కు శిరసు వంచి నమస్కరించి ఇక్కడ కూర్చోగానే, నాలో నూతన శక్తి ప్రవహిస్తున్నట్లు అనుభవమయింది. ఎన్నో దేశాలు తిరిగి వచ్చిన వ్యక్తిగా నేను చెప్తున్న మాట ఇది. ఇక్కడకు రాగానే మనలో బలమైన శక్తి ప్రభావం ప్రసరిస్తున్నట్లు కలిగే అనుభూతి అసాధారణమైనది. ఇదే భగవాన్ అందిస్తున్న సందేశంగా నేను భావిస్తాను - “నన్ను నమ్ము, నా బోధలను విశ్వసించు, నీకు నా ఆశీస్సులు, మార్గదర్శకత్వం ఎప్పుడూ ఉంటాయి.” ఇదే గురుపౌర్ణమి రోజున మనకు లభించిన ఆశీస్సు. ఈ పవిత్రమైన గురుపౌర్ణమినాడు స్వామి దివ్యశక్తిని అనుభవించే భాగ్యాన్ని, పెద్ద సంఖ్యలో విచ్చేసిన భక్తులను దర్శించుకునే అవకాశాన్ని నాకు కల్పించినందుకు ట్రస్టు సభ్యులకు నా ధన్యవాదాలు. ❖

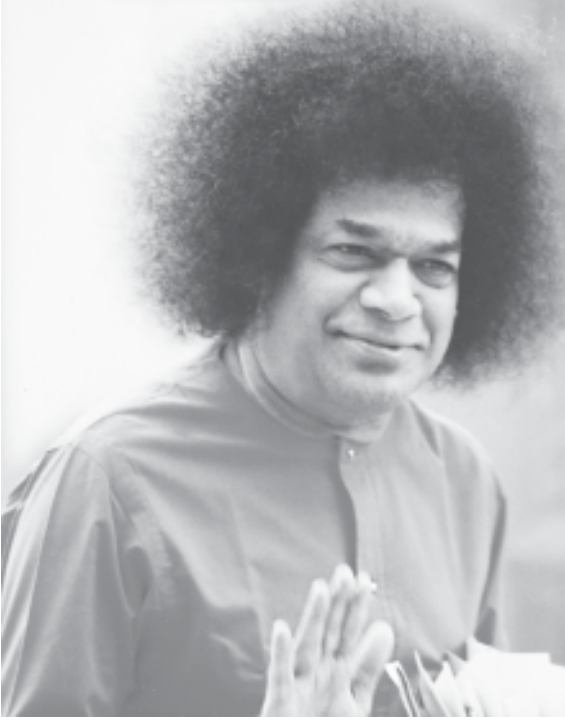
తెలుగు సేత: వసుంతభాను

సేవాస్ఫూర్తికి సినలైన చిహ్నం సాయి ట్రస్టు

(రాష్ట్ర దేవాదాయశాఖామాత్యులు గౌ॥ శ్రీ మాణిక్యాలరావు గురుపూర్ణిమనాటి ప్రసంగం ఆధారంగా..)

మా పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలో పట్టిసీమ అనే ఒక పుణ్యక్షేత్రం గోదావరి మధ్యలో ఉంటుంది. నేను చదువుకునే రోజుల్లో ఓ పదిమంది స్నేహతులతో కలిసి ఒకపర్యాయం అక్కడికి వెళ్ళాను. ఆ కొండ ఎక్కడానికి ముందు క్రింద చెప్పులు వదిలిపెట్టాలి. అక్కడ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థవారు చెప్పులు భద్రపరచే స్టాల్ ఒకటి ఏర్పాటు చేశారు. తెల్లని దుస్తులలో ఉన్న ఒక పెద్దాయన చెప్పాలని చేతితో తీసికొని లోపల పెట్టి ఒక టోకెన్ ఇస్తున్నారు. ఆ పెద్దాయన చేతికి నా చెప్పలనివ్వడం ఇష్టంలేక లోపలికి వచ్చి అల్మారాలో పెడతానన్నాను. ఇలా అందరూ లోపలికి వచ్చి పెట్టాలంటే కుదరదు బాబూ, నా చేతికి ఇవ్వు అన్నారాయన. కానీ, ఆయన చేతికి ఇవ్వడానికి మనసొప్పక నా చెప్పలను ఆయనకు తెలియకుండా ఆ కొంటరు క్రింద పెట్టి, పైకి వెళ్ళి దర్శనం చేసుకొని వచ్చాను. ఆ తరువాత ఆ పెద్దాయన ఎవరని వాకబు చేయగా, ఆయన ఏలూరులో పేరెన్నికగన్న డాక్టర్ కొమ్మారెడ్డి భాస్కరరావుగారని తెలిసి నాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఒక మంచి వృత్తిలో ఉండి చక్కటి ఆదాయాన్ని పొందుతూ, అందరి గౌరవ మర్యాదలనందుకొనే వ్యక్తి నాలాంటి సామాన్యుల చెప్పలను భద్రపరచే సేవను సంతోషంగా చేస్తున్నారంటే, ఆవిధంగా స్ఫూర్తినందించిన శక్తి కచ్చితంగా దైవత్వమే అయి ఉండాలన్న నిర్ధారణకు వచ్చాను. మనిషిని మానవత్వంవైపు తిప్పగలిగే శక్తి ఏదైనా ఉందంటే అది కచ్చితంగా భగవత్ శక్తి. ఆరోజునుండి నేను మా స్టూడెంట్స్ ఆర్గనైజేషన్లో స్వామి చేస్తున్న సేవలగురించి మాట్లాడుతూ ఉండేవాడిని.

ఇప్పుడు నేను మొట్టమొదటిసారిగా పుట్టపర్తికి రావడం జరిగింది. మా తల్లిగారు మంచి భక్తురాలు. ఇక్కడికి వచ్చి ఇరవై రోజులు, నెలరోజులుకూడా ఉండేవారు. కానీ, ఎందుకో నాకు ఆ భాగ్యం కలుగలేదు. అయితే, ఎక్కడైనా సేవాకార్యక్రమాలు జరిగితే మాత్రం నాకు అవకాశం ఉన్నంతవరకు పాల్గొంటూ వచ్చాను. ఈనాడు మన సనాతన ధర్మం ప్రబోధించిన “మానవ సేవే మాధవ సేవ” అన్న సూక్తికి సినలైన చిహ్నం ఏదైనా ఉందా అంటే, అది మన శ్రీ సత్యసాయి ట్రస్టే అని నా అభిప్రాయం. మనిషి కేవలం తనకోసం తాను ఆలోచించకుండా తనతోపాటు పదిమందికోసం ఆలోచించేవిధంగా ప్రపంచవ్యాప్తంగా కోట్లాదిమందికి స్ఫూర్తి నందించిన గురుదేవులు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. ఈరోజు పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా మెట్ట ప్రాంతాలలో ఉన్న ప్రతి గ్రామానికి శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలవారి సేవానిరతివల్లనే గోదావరి నీళ్ళు అందుతున్నాయి. అలా లక్షలాదిమందికి త్రాగునీటితోపాటు విద్య, వైద్యం ఉచితంగా అందజేస్తున్నారు బాబావారు. వీటన్నింటికీ మించి ప్రతి మనిషిలోనూ మానవత్వాన్ని మేల్కొల్పిన వ్యక్తిగా, దివ్యశక్తిగా బాబావారి ఆశీస్సులు ఈవేళ మనందరికీ అందుతున్నాయి. నేను ఈ గురుపూర్ణిమరోజు ఇక్కడికి రాగల్గడం కూడా వారి ఆదేశమే అనిపిస్తోంది. నా జీవితంలో నేను ఏదైనా మిస్ అయ్యానా అంటే, బాబావారి దర్శనం చేసుకోవడమే మిస్ అయ్యాను. కానీ ఈరోజు ఇక్కడికి వచ్చి మీ అందరినీ చూశాక నాకు ఈ భాగ్యం కూడా వారే ప్రసాదించారనిపిస్తోంది. ఈవిధంగా మీతో నా అనుభూతిని పంచుకునే అవకాశమిచ్చిన పెద్దలందరికీ నా ధన్యవాదాలు తెలుపుకుంటూ, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి పాదపద్మాలకు ప్రణమిల్లుతూ సెలవు తీసుకుంటున్నాను. జై హింద్! ❖

సాధన - సంకల్పము

కుప్పం విజయమ్మ

అని హనుమంతుని తోకలా ఆ పదజాలమును పొడిగిస్తూ, ప్రవాహంవలె మన ప్రభువు ప్రేమను కురిపిస్తుంటే మంత్రముగ్ధులమై బొమ్మల్లా నిలచిపోయాం.

“సాధన ముందు, సంకల్పము తరువాత” అని ప్రభువు చెప్పగానే, ఒక్క క్షణం నిరుత్తరనైపోయాను. మనస్సు రెపరెపలాడింది. బుద్ధి జీర్ణించుకోలేక సందిగ్ధంలో పడింది. ఇది యెలా సాధ్యం అని దీర్ఘంగా యోచించగా... “ప్రభువాక్కు వేదవాక్కు, బ్రహ్మవాక్కు” అని గొప్పగా పొగడుతుంటాం కదా! మరి యిప్పుడు సందేహమెలా వచ్చింది? అనిపించింది. అయితే, ప్రభువు దీనికి చక్కని సమాధానాన్ని అందించారు. మానవ ప్రయత్నం సాధనైతే, దైవయత్నం సంకల్పం అన్నారు.

“దీనికి చాలా ‘సింపుల్ ఎగ్జాంపుల్’ చెపుతున్నాను. నేను యిప్పుడు మీముందర సింహాసనంలో కూర్చోని ఉన్నాను. మీ అందరికీ పాదసమస్కారం ఇవ్వాలని సంకల్పించుకొన్నాను. మరి మీరు లేచిరాకుంటే నేనేమి చెయ్యగలను?! పోనీ నేనే మీదగ్గరికి నడచి వచ్చి ముందు నిలబడ్డాను. మీరు వంగి సమస్కారం చేసుకోకుంటే నేనేమి చెయ్యగలను?! ఇచ్చేవాడు ఉన్నా పుచ్చుకొనేవాడు లేకపోతే సంకల్పం వ్యర్థమే అవుతుంది. భగవంతుడు సిద్ధ సంకల్పుడు. ఏమైనా చెయ్యగలడు. అయితే, నీవు స్వీకరించకుంటే చవిటి నేలలో చల్లిన విత్తనములమాదిరి నిష్ప్రయోజనమవుతుంది.”

సాధన తరువాతే సంకల్పము అన్న మాట కచ్చితంగా ఖరారుగా నిరూపించారు ప్రభువు. ఏ పని చేయాలన్నా

సాధన - సంకల్పము రెండూ పారమార్థిక చింతనకు రెండు నేత్రములవంటివి. ప్రాపంచిక జీవిత పరమార్థమునకుకూడా ఆ రెండూ యెంతో ప్రధానమైనటు వంటివి. సాధన అనగా యేమిటి? సాధన అనగా సాధించటం అన్నారు. దేనిని సాధించాలి? ఎవరు సాధించాలి? ఎలా సాధించాలి? అని విచారణ సల్పినప్పుడు, మానవుడు తాను ఆశించినదానిని పొందుటకే సాధన; మానవుడు తాను అనుకొన్నదానిని, అభిలషించిన దానిని అందుకొనేందుకే సాధన అన్నారు. అనగా కోరిన కోర్కె విఫలం కాకుండా జయించడమే! ఈ సాధనకు కులగోత్రములు లేవు; చిన్నా పెద్దా తారతమ్యము లేదు. సర్వులకు సమానమైన హక్కు ఉంది.

“ఏ చిన్నకార్యంగానీ గొప్పకార్యంగానీ సాధన లేనిది పొందవీలుకాదు. నైతికంగా, భౌతికంగా, ప్రాపంచికంగా, పారమార్థికంగా, సాంఘికంగా, శాస్త్రీయంగా, ఆధ్యాత్మికంగా, ఆంతరంగికంగా సాధన అన్న ఆయుధం లేనిది దేనినీ సాధింప వీలేలేదు”

మనఃపూర్వకమైన సాధన యెంతైనా అవసరం. మనిషికి ఆసక్తి, అభిలాష, స్వప్రయత్నం ఉండి తీరాలి. ధైర్యంగా, నమ్మకంగా అడుగు ముందుకు వేయాలి. నీవు నమలకుంటే అన్నం యెలా లోపలికి పోతుంది?

**ఆసక్తి లేకున్న యే పనీ సాధించలేము
అభిలాష లేకున్న యే విజయాన్నీ పొందలేము
స్వప్రయత్నం లేకున్న మంచి ఫలితాన్ని అందుకోలేము.**

మానవ ప్రయత్నం మంచి యెరువైతే - భగవత్ సంకల్పం పావనమైన క్షేత్రంలాంటిది. అవి రెండూ కలసినపుడే, ధాన్యలక్ష్మి, ధనలక్ష్మి, ధర్మలక్ష్మి గృహంలో తాండవ మాడుతారు అని ప్రభువు గట్టిగా వచించారు. **“నీవు సాధనలో ఒక్క అడుగు వేస్తే, భగవంతుని సంకల్పం పది అడుగులు ముందుకు సాగుతుంది”** అని ప్రభువు అంటుంటే, మనం యెందుకు చేయలేకపోతున్నాం అని హృదయంలో యెంతో బాధ కలిగింది.

దీనికి ఒక చక్కని ఉదాహరణ చూడండి. పిల్లవాడు “అమ్మా” అని కేక వేయగానే తల్లి పరుగుపరుగున పారివస్తుంది. మామూలు తల్లికే యింత ఆతురత ఉంటే, మరి అమ్మలనుగన్న అమ్మకు మరెంత ఉబలాటం ఉంటుందో ఊహించలేము. మాతృమూర్తి కదా దైవం!

“నా సంకల్పము అనే అడుగు, నీవు భక్తితో సలిపే సాధన అనే అడుగుమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నీవు ఆర్తితో పిలచినపుడే నా అడుగు ముందుకు సాగుతుంది. నీవు శ్రద్ధాభక్తులతో పిలచినపుడు నా అడుగు సదా ముందుగానే ఉంటుంది. నీవు ప్రేమతో కొలచి వలచి అర్థించినపుడు నా సంకల్పము వెంటనే పని చేస్తుంది”

అని ప్రభువు అంటుంటే, మనం సాధనను యెలా చేయాలో చక్కగా గ్రహించటం యెంతైనా అవసరం.

“సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన” అన్నారు ప్రభువు. ఒకవైపు సాధనచే దేనినైనా జయింపవచ్చును అన్న దర్పంతో విర్రవీగుతూ, అది విఫలమైతే భగవంతుని

సంకల్పం కలుగలేదే అని చాలా సులభంగా చెప్పటం, వాపోవటం సహజం. అది చాలా పొరపాటు.

“నీవు నీ రెండు చేతులను తెరచి ఉంచుకొంటే, అందులో నేను ఎంతైనా నింపగలను. నా సంకల్పం సదా సర్వకాలేషు సిద్ధంగా ఉంటుంది. ‘ఎవర్ రెడీ’ నేను. పొందే భాగ్యం మీకు ఉండాలి, అంతే. ప్రయత్నం - నీ వంతు. నింపటం - నా వంతు. నా పరదాభయహస్తం అక్షయం! అమరం! అనంతం!”

అని ప్రభువు ఆణిముత్యాలను జలజలా రాల్చేస్తుంటే ఉప్పొంగిపోయాం. భక్తులు చప్పుట్లు కొడుతుంటే హోలు దద్దరిల్లిపోయింది. వారి ఆప్యాయత, అనురాగము, అవతరణ - భక్తులకొరకే కదా! భక్తవశంకరుడు, భక్తజనవల్లభుండు అని వారికి ఊరికే బిరుదులిచ్చారా!

ప్రభువు ఒక చక్కని ఉదాహరణ యిచ్చారు:

“విద్యార్థులు పరీక్షలు వ్రాస్తారు. పరీక్షలు వ్రాసిన తరువాతే దానిని బట్టి మార్కులు యిస్తుంటారు. మొదట సాధన - నీది. తదుపరి సంకల్పం వారిది. ‘పిండికొద్దీ రొట్టె’ అన్నారు. సాధనను స్వలాభంకొరకు చేయరాదు. నీకు కావాల్సింది ధనం కాదు, దైవం. నీవు కోరాల్సింది ఆత్మనేగాని, ఆస్తిని కాదు. నీవు వాంఛించాల్సింది భక్తియోగమేగాని భుక్తభోగముకాదు”

అని యెంతో ఓపికతో సెలవిస్తుంటే, నిజంగా మనం యెంత దూరంలో ఉన్నామో యోచించితే సిగ్గుపడక తప్పదు. **“సాధనను శాశ్వత ప్రాప్తికై వినియోగించు.**

పిలుపు నీది - పరుగు నాది

తలపు నీది - వలపు నాది

ఆర్తి నీది - ఆలకింపు నాది

ప్రయత్నము నీది - ఫలితం నాది

ఆకలి నీది - వడ్డించటం నాది”

అని ప్రభువు తమ వాగమృతధార నందిస్తూంటే మత్తెక్కిన మధుపంలా మైమరచిపోయాం. అంతటితో ఆగలేదు.

**“భగవాన్ అని మొరలిడితే- భక్తా అని నీ అండ చేరుతా
ప్రభూ అని అంగలారిస్తే-విభో అంటూ విందుగొలుపుతా
దొరా అని గోలచేస్తే - జెరా అంటూ చక్కగా ఆడిస్తా”**

అని అంటుంటే, వారి దివ్య వాక్ప్రవాహం ఉప్పెనలా ఉరుకుతుండగా, ఆ పసందైన ప్రాసకు వాగ్దేవి సైతం వాగాతీతమై సొమ్మసిల్లిపోయింది. మేము ఆ మహా ప్రవాహంలో జలజల రాలుతున్న మాణిక్యములను, మణులను దోచుకొని, ముత్యాలసరులుగా కూర్చి మా హృదయపేటికలో భద్రంగా దాచుకొన్నాం. ఎంతో కాలం గడచినా ఆ మణులు యింకా జ్వలిస్తూనే ఉన్నాయి. ఇంకా యింకా యెంత దాగి ఉందో! చకోరపక్షుల్లా కాచి వేచి సంబరపడుదాం!

**“నీ సాధన ఎంత దృఢంగా ఉంటే నా
సంకల్పమూ అంత తీవ్రంగానే ఉంటుంది.
సాధనతో మనిషి మహిషిగా కాక మహర్షిగా
మారాలి”**

అన్నారు ప్రభువు. “యత్న ప్రయత్నముల్ మానవధర్మము, జయాపజయముల్ దైవాధీనము” అని సింహంలా గర్జిస్తూనే ఉన్నారు. కనుక, సాధనయొక్క లక్ష్యం యేమిటి అని విచారించినపుడు, ఏకాత్మభావమే సాధన లక్ష్యం. ద్వంద్వతీత భావమే సాధనకు గురి. బాల్యంనుండి అలవడిన మంచి సాధనే చిరకాల ఆనందానికి నాంది పలుకుతుంది. దేహాభిమానం తగ్గించి, ఆత్మాభిమానమును పెంచునదే నిజమైన సాధన. రూపాయికొరకై లోపాయకారియై చరించటం సాధన లక్ష్యంకాదు. పొట్టకూటి సాధన, పొగడ్డల సాధన గంధపు చెక్కలను మసిబొగ్గలకు అమ్ముకొన్నట్టుగా జీవితమును మట్టిపాలు చేస్తుంది. కనుక, ఆత్మసందర్శనమునకై సాధన సల్పి, ఆత్మారాముని దర్శించి ఆత్మసంయోగమును పొందుటే సాధనయొక్క లక్ష్యమని గుర్తించి వర్తించాలని ప్రభువు సెలవిస్తుంటే, మనం నిజంగా యెంత కృషి సల్పాలో బుద్ధితో యోచించాలి.

సా+ధన = సాధన. సా = దివ్యమైనది. ధన = ధనంలా ఆధారమైనది. ధనం లేకుంటే బ్రతకలేము కదా!

అలాగే సాధన లేకుంటే సంకల్పమూ కదలదు. ఈ సాధన సంకల్పములను మా జీవితంలో యెలా వినియోగించామో ప్రభువుకే యెరుక. ప్రభువుయొక్క నిండు ఆశీస్సులతో నేను పెళ్ళి చేసుకొని అత్తవారింట పాదం మోపాను. కష్టాలు! కష్టాలు! కష్టాలు! ఒకటి వెనుక ఒకటి యెడతెరిపి లేకుండా అలలలా మోదుతూ జీవితాన్ని సరకప్రాయం గావించాయి. కన్నీరే నా పాలి పన్నీరయింది. అగ్నిజ్వాలలే మా ఊపిరి అయింది. అయినా మేము చలించలేదు. దిగులు చెందలేదు. దారితప్పలేదు. ప్రభువును వదలేదు. ధైర్యంగా యెదుర్కొన్నాం. బెల్లం కొట్టిన రాయిలా నిలబడ్డాం. దీనికి కారణం యేమిటో తెల్సా? ప్రభువు అందించిన వాక్కులే! ఆ సమయస్ఫూరిత అనునయ వాక్కులు మా గుండెల్లో ప్రతి క్షణము ప్రతిధ్వనిస్తూ ధైర్యాన్ని నూరిపోసినాయి. వారి బంగారు లేఖలు ప్రాణం పోసినాయి.

**“సంసార సర్పదష్టానాం మేకమేవ సభేషజమ్
సర్పదా సర్పకాలేషు సర్పత్ర హరిచింతనం**

**సంసారం అనే సర్పకాటుకు తగిన మందు
చెంతనే ఉంచుకొని ఎందుకు దిగులు?
గులకరాతికొరకు గోలకొండ కదిలించాలా?
అశాంతికి చోటివ్వకు. కరుణకై కాచివుండు”**

అని ప్రభువు లేఖలు వ్రాసి మా విశ్వాసాన్ని, నమ్మకాన్ని ప్రజ్వరిల్లచేశారు. కొండంత బలాన్ని ప్రసాదించారు. మేమూ సడలక సాధించి యెదుర్కొన్నాం. అయినా ఊహింపవీలుగాని, భరింపరాని కష్టాలు మిడుతల దండులా చెలరేగుతూనే ఉన్నాయి. తల బొప్పి కట్టిపోయింది. విసిగిపోయి, అలసిపోయి ప్రభువు చిత్రపటం ముందు కూలబడి భోరున యేడుస్తూ విన్నవించుకొన్నాను. మనసెరిగిన మాధవుండు నా ప్రభువు. దయాంభోనిధి నా ప్రభువు. మరుసటి రోజే ప్రభువునుండి లేఖ సిద్ధం!!

**“అందె నీ ఆర్తనాదము. కరిగె మదీయ
హృదయము. పొంగిపొరలి వచ్చు భక్త్యావేశములు
ప్రతిధ్వనులతో మిన్ను ముట్టెను. నా మనసు**

**పట్టెను. నే వశుడనే. చింతిల్లకు. సాయిమాత
ఒడిలో నీ దుఃఖమును దాచుకొందువు.
పరవశమును పానము చేతువు.”**

చదువుతూ “అమ్మా” అని గట్టిగా కేక వేస్తూ వారి పాదరాజీవములపై వాలిపోయాను. వెన్నపూసలాంటి వాక్యములు, మంచుబిందువులవంటి ఓదార్పులు అణువణువునా ప్రవహింప; కూలిపోయిన, మలమల మాడిపోయిన, యెండిపోయిన మా హృదయములు చిగురించినవి. మేమూ గండశిలల్లా, బండల్లా నిలబడి సాధించాం. ఏ తల్లి యిలా నిండుప్రేమతో భరోసా యివ్వగలదు?! ప్రతి అక్షరము హృదయాంతరాళంలోకి చొరబడి స్థిరంగా పాతుకొంది. చెప్పటం చాలా సులభమే గాని, నిలకడగా నిలబడటం కత్తిమీద సామే. అయితే నా వరాలదేవుడు, నా ప్రాణం, నా దైవం సదా తోడునీడై గట్టిగా చేయి పట్టుకొని నడిపించారు.

“గూనివానిపై గుండు పడ్డట్టు” బాధలతో నలిగి పోతుంటే రాబందుల్లాంటి బంధువుల నిరసనలు, అపరరాక్షసుల్లాంటి అమ్మలక్కల వెకిలినవ్వులు బలైంలా పొడిచేస్తుంటే, వాళ్ళ మాటలను సుంతైనా లెక్కసేయక, మా సాధన దిగజారిపోకుండా నిలబడి, సాధనలో యెలాంటి లోపం రాకుండా యెంతో మెలకువగా, జాగ్రత్తగా మనలుతూ సాయితల్లిని మరింత గట్టిగా

వాటేసుకొన్నాం. ఇది మా గొప్పతనం కాదు. ప్రభువు యొక్క నిండు సంకల్పమే!

నేడు ప్రశాంతినిలయానికి వేంచేస్తున్న జనానీకం “ప్రభువు లేరే” అని, “ప్రభువును మేము చూడలేదే, వారి వాక్కుధలను గ్రోలలేదే” అని చింతిల్లరాదు. కావల్సినన్ని సందేశములను, ఉదాహరణలను, సూచనలను ప్రభువు అందించి ఉన్నారు. మాకే కాదు, మన అందరికికూడా. కొత్తగా మరి చెప్పాల్సిన అవసరమే లేదు. మీరు నిండు విశ్వాసంతో, నమ్మకంతో సాధన సల్పితే, ప్రభువు సంకల్పం యిట్టే సమకూరుతుంది. కాకుల్లాంటి లోకుల మాటలకు చెవి ఒగ్గక, నేరుగా ప్రశాంతినిలయం ప్రవేశించి, మీకై ప్రేమతో, దయతో కాచియున్న ప్రత్యక్ష ప్రేమస్వరూపుని దర్శించి సత్యాన్ని చక్కగా గ్రహించి ఆనందించండి.

**“సత్యసాయి సుబోధ సారమెల్ల
వేదవారాసి చిలికిన వెన్నపూస
సత్యధర్మాలు జగతిలో స్థాపింప
తెలుపుచున్నాను మానవుల్ తెలిసికొనగ”**

అని పాంచజన్యంలా శంఖానాదం సల్పుతూ, విజయ దుందుభి మ్రోగిస్తున్నారు. సుమతులమై, కృతజ్ఞులమై ప్రభువుయొక్క దివ్యబోధనలను ఆలకించి ఆరగించి ఆచరించి ధన్యులమవుదాం! ❖

ఉక్కుగుండు - ఎండుటాకు

కొన్ని కష్టాలను, దుఃఖాలను కొంతవరకు శాంతముగా భరించుకోవాలి. అంతేగాని, మనకు కష్టాలు సంభవించాయని మన మనస్సును మార్చుకోకూడదు. ఒక ఉక్కుగుండును, ఎండుటాకును రెండింటినీ ఒకచోట పెట్టినప్పుడు గాలి ఎక్కువగా వీచనంతవరకు రెండూ నిశ్చలంగానే ఉంటాయి. కానీ, ప్రచండ మారుతం వస్తే ఎండుటాకు ఏడు మైళ్ళు ఎగిరిపోతుంది. ఉక్కుగుండు మాత్రం అక్కడే స్థిరంగా ఉంటుంది. మనము ప్రాకృతమైన కష్టాలను భరించుకొంటూ భగవంతునిపై విశ్వాసం పెంచుకొన్నప్పుడు ఉక్కుగుండువలె ఉండవచ్చు. అట్టి విశ్వాసము లేనివాడు ఎండుటాకువలె ఎగిరిపోతాడు.

- బాబా

“ధర్మసాయి - వేదసాయి”

“సాయిదాసు”

అవతారోద్యమ ప్రథమ కర్తవ్యం-ధర్మసంస్థాపన:

1953 దసరా పర్వదినాలలో భాగంగా ప్రశాంతి నిలయంలో ప్రప్రథమంగా బహిరంగ సభాముఖంగా దివ్యప్రసంగం చేస్తూ - భగవానులు తమ అవతార కాలంలో మొదటి 16 సం॥లు బాలలీలలూ, తరువాతి 16 సం॥లు మహిమలు, 32వ సం॥ తరువాత మానవాళికి ఉపదేశాలను అనుగ్రహిస్తామని ప్రకటించారు. “దానివల్ల, త్రోవతప్పిన మానవులను సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలవైపు నడిపిస్తాను. అంటే, దాని అర్థం అప్పటినుంచి నేను లీలలు, మహిమలు చూపనని కాదు. ‘ధర్మసంస్థాపన’ ప్రథమ కర్తవ్యముగా భావించి, మానవునిలో ఉన్న దుష్టబుద్ధిని సశింపజేసి, మానవుని మనస్సును సనాతన ధర్మమువైపు మరలిస్తాను,” అని తమ దివ్యసందేశంలో సెలవిచ్చారు భగవాన్! ఆవిధంగా, తమను ‘ధర్మసాయి’గా ప్రకటించుకున్నారు శ్రీ సత్యసాయీశ్వురలు!

అవతారోద్యమంలో ప్రవేశించటానికి ముందుగా...

1940 అక్టోబరు 20వ తేదీన తమ అవతార ప్రకటన చేసి, “మానస భజరే గురుచరణం - దుస్తర భవసాగర తరణం” అన్న ప్రబోధ గీతంతో మానవాళిని సద్గురు చరణములనాశ్రయించి, ఈ భవసాగరాన్ని దాటుటకు ఉపక్రమించమని ఉత్తేజపరచిన ఆ బాలసత్యసాయి పుట్టపర్తిలో కరణం సుబ్బమ్మగారి ఇంట్లో, తర్వాత పాత మందిరంలో, 1950నుండి ప్రశాంతినిలయంలో తమను కోరి, ఆశ్రయింపవచ్చిన వేలాది ఆర్తులూ, అర్థార్థులూ, జ్ఞానులూ, జిజ్ఞాసులకు అందరికీ తమ అభయ, అనుగ్రహ, ఆశీస్సులు, అద్భుత చికిత్సలు, శస్త్రచికిత్సలు, విభూతులు మెండుగా దండిగా ప్రసాదిస్తూ, వారందరి కుటుంబాల

యోగక్షేమాలు స్వయంగా తామే వహించసాగారు. ఆయా భక్తుల ప్రార్థనలు, అభ్యర్థనలు, ఆహ్వానాలు మన్నిస్తూ భగవాన్ బాబా ఆసేతుహిమాచల పర్యంతము అనేకానేక పట్టణాలు, నగరాలు, పల్లెలు, కొండలు, కోసలూ పర్యటిస్తూ - లక్షలాది భక్తుల ఆరాధ్యదైవంగా, వారికి ధర్మోపదేశాలు, సత్ప్రవర్తన, సచ్చీలాల ప్రాధాన్యతగురించి బోధలు చేస్తూరాసాగారు.

వైదిక ధర్మస్థాపన దిశగా...

1950 సం॥కి పూర్వమునుండే భగవానులు - గట్టిపునాదులపై 'వైదిక ధర్మస్థాపన' చేయవలయునని చెప్తుండేవారు. 1955 అక్టోబరు 1 నాడు రమణ మహర్షి శిష్యులు స్వామి అమృతానంద బాబావారి దర్శనానికి వచ్చియుండినారు. రమణ మహర్షి ఆదేశానుసారం తన వద్ద గల ధనమును వేదధర్మస్థాపనకు ఉపయోగించవలె నన్నది వారి అభిలాష. భగవానులు ఆయన మనస్సు గ్రహించి, **“నీవిక విచారించకుము. నీవు సంకల్పించిన ‘వేదపునరుద్ధరణము’నకే నేను అవతరించియున్నాను. అది నా పని”** అని చెప్పగా, మనశ్శాంతి పొందిన అమృతానంద అటుపై రెండు నెలల తరువాత నిశ్చింతగా బ్రహ్మైక్యము పొందెనని పూజ్యశ్రీ కస్తూరిగారు తమ డైరీలో వ్రాసుకున్నారు. 1960 జనవరిలో ఫ్రాన్స్ దేశపు పారిస్ నగర సోబోర్న్ యూనివర్సిటీలో సంస్కృత పండితునిగా, వేదములను ఫ్రెంచి భాషలోకి అనువదిస్తుండిన వాలెస్టిన్ అను మహనీయుడు ప్రశాంతినిలయమునకు శ్రీవారి సన్నిధికి అరుదెంచి, “ఈ పుణ్యభూమి (భారతదేశం)లో వేదాధ్యయనము, వేదపాండిత్యము క్షీణించుచున్నది స్వామీ! తమరు వేదమును పునరుద్ధరించి, సుస్థిరముగా స్థాపించవలెను” అని ప్రార్థించారు. తాము ఆ పనికే అవతరించామని బాబావారు ఆయనకు హామీ యిచ్చారు. ఈవిధముగా, స్వామి స్వయముగా తమను తాము ‘వేదసాయి’ అని ప్రకటించుకొన్నట్లయింది!

సనాతన ధర్మస్థాపనకు తొలిఘట్టము:

1957 మార్చి 16 నుండి 3 రోజులపాటు వేంకటగిరి సంస్థానాధీశులు శ్రీ వెలుగోటి సర్వజ్ఞ కుమార కృష్ణ యాచేంద్రులవారి ప్రాపున వేంకటగిరిలో నిర్వహించబడిన ‘దివ్య జీవన సంఘము’ (డివైన్ లైఫ్ సొసైటీ, హృషీకేశ్) వారి 9వ అఖిల భారత సమావేశమునకు భగవాన్ బాబావారు - వేంకటగిరి రాజావారి అభ్యర్థనను మన్నించి - అధ్యక్షత వహించారు. ఈ సమావేశమును భగవాన్ బాబావారి ‘సనాతన ధర్మస్థాపనము’నకు తొలి ఘట్టముగా భావించవచ్చును. సమావేశము జరిగిన 3 రోజులలోనూ

భగవాన్ వేలాదిగా విచ్చేసిన సాధువులు, వేదపండితుల నుద్దేశించి చేసిన దివ్యప్రసంగములు, అనంతమైన వారి వేదవిజ్ఞానము, దివ్యజీవనమునకు వారు నిర్దేశించిన ఆచరణకు అతిసులభసాధ్యములైన మార్గములు, అన్నింటినీ మించి వారి ప్రేమతత్త్వము, దివ్యాకర్షణ, నిరాడంబరత, సాధుజనులతో కలసి మెలసి కాలినడకన సభావేదికను చేరినవిధమూ - ఇవన్నీ భగవాన్ పై అపోహలతో సమావేశమునకు వచ్చిన సాధువులు, వేదపండితులు, విద్వాంసులు అందరినీ ‘జితోస్మి’ అనునట్లు శరణాగతులుగా చేసి, వేదికాముఖముగా క్షమార్పణలు వేడునట్లుగ చేసినవి. ముఖ్యముగా, ‘దివ్యజీవనసంఘ’ వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులు పూజ్యశ్రీ శివానంద సరస్వతులవారి శిష్యులు, సంఘనిర్వాహకులు అగు స్వామి సదానంద, స్వామి సచ్చిదానందలు భగవానుని దివ్యసన్నిధిలో ప్రశాంతినిలయము, కొదైకెనాలు, కన్యాకుమారి అగ్రములలో పొందిన దివ్యానుభవాలు, స్వామివారినుండి అందుకొన్న అద్భుత అనుగ్రహశీస్సులు, భగవానుల సర్వజ్ఞత, సర్వశక్తిమంతత, సర్వవ్యాపకత్వములకు పూర్తిగా పాదాక్రాంతులయ్యారు. ఆ విశేషాలు తమ గురువర్యులు శ్రీ శివానందులవారికి లేఖాముఖముగా తెలియపరచగా శ్రీ శివానందులవారు భగవాన్ బాబావారిని హృషీకేశమున గల తమ ఆశ్రమమునకు విచ్చేసి తమకు, ఆశ్రమవాసులకు ఆనందము, ధన్యత ప్రసాదించగలందులకు ప్రార్థిస్తూ ఆహ్వాన పత్రము పంపినారు.

దివ్యక్షేత్రములను పునః శక్తిమంతముల గావించుట:

1957 జులై 22-28 తేదీల మధ్య 6 రోజులు హృషీకేశ్ లోని శ్రీ శివానంద ఆశ్రమంలోను, పరిసర ప్రకృతి రమణీయక ప్రదేశములలోను గడిపారు. జులై 30వ తేదీ మధుర, బృందావనములలో శ్రీ రాధేశ్యాముని దివ్యక్షేత్రాలను భక్తులకు చూపించారు. 1961 ఫిబ్రవరి 26వ తేదీన కోయంబత్తూరు సమీపంలో ‘నాగసాయి’ మందిరంలో తమ పూర్వావతారము శ్రీ శిరిడీ సాయి విగ్రహమును ప్రతిష్ఠిస్తూ - **“ఇప్పుడు నేను అవతార**

కార్యక్రమంలో ప్రవేశిస్తున్నాను” అని ప్రకటించారు.

1961 ఏప్రిల్ 1వ తేదీ అయోధ్యలోను, నాటి రాత్రి సారనాథ్లోనూ, ఏప్రిల్ 2వ తేదీ కాశీ విశ్వనాథుని ఆలయంలోనూ, ఏప్రిల్ 3వ తేదీ అలహాబాద్ త్రివేణీ సంగమమువద్దనూ భక్తులతో గడిపి వారికి ఆయా క్షేత్రముల విశేషాలు విశదీకరిస్తూనే, క్షేత్రముల శక్తిని తేజోవంతము గావించారు. 1961 జూన్ 11 నుండి 18 వరకూ దాదాపు వందమంది భక్తుల బృందంతో - బదరీనారాయణ క్షేత్రమును సందర్శించి, ఆ క్షేత్ర మహిమను ఉద్దీపింపజేశారు.

“సనాతన సారథి” మాసపత్రిక ప్రారంభం

1958 ఫిబ్రవరి 16 మహాశివరాత్రి పర్వదినమున భగవాన్ బాబావారు తమ ఆధ్యాత్మిక విప్లవోద్యమానికి ఒక సమర్థవంతమైన సాధనముగా ‘సనాతన సారథి’ మాసపత్రిక ప్రారంభ సంచికను ఆవిష్కరించారు. పత్రిక మొదటి సంచికలో శ్రీవారు తమ ఆధ్యాత్మిక శంఖారావాన్ని పూరిస్తూ, **“అన్యాయం, అసత్యం, అవినీతి, క్రూరత్వం వంటి దుష్టశక్తులపైన విజయాన్ని సాధించేరీతిగా, సత్యాన్ని అనుసరించే వేదశాస్త్రాలనూ, సమస్త మత గ్రంథాలనూ మన ‘సనాతన సారథి’ ఈనాటినుండి నడిపిస్తుంది! ఇది వెలువడటానికి కారణం అదే”** అన్నారు.

1958 ఫిబ్రవరినుండి 1984 వరకూ 26 సం॥లపాటు ప్రతినెలా ‘సనాతన సారథి’కి వరుసగా రచనలందించి - ఆవిధంగా భగవంతుడే స్వయంగా రచించిన గ్రంథాలను పరిచగల ఉత్తమోత్తమ సౌభాగ్యాన్ని - మానవాళికి అనుగ్రహించారు, భగవాన్. ప్రేమ, ధర్మ, ప్రశాంతి, జ్ఞాన మరియు విద్య- ఇత్యాది వివిధ విషయాలపై భగవానుల అక్షర కృతస్రవంతులు- ‘వాహిని’ సీరీస్.

“సనాతన సారథి” భగవాన్ సంకల్ప ఫలితం. ‘సనాతన ధర్మ పునఃప్రతిష్ఠాపన’, ధర్మోద్ధరణ’ అనే వారి అవతారోద్యమ ముఖ్య లక్ష్యాలను ‘సనాతన సారథి’ గత 60 సం॥లుగా - ఒక ఉద్యమస్ఫూర్తితో - కొనసాగిస్తోంది....కొనసాగిస్తూనే ఉంటుంది....

1962 : వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞము

స్వస్తిశ్రీ శుభకృత్నామ సంవత్సర ఆశ్వయుజ శుద్ధ తదియ సోమవారము అనగా తేదీ 1.10.1962న ఉదయం 9.30 గం॥లకు భగవాన్ బాబావారు ప్రప్రథమముగా ప్రశాంతినిలయంలో- బ్రహ్మశ్రీ చెఱుకుమిల్లి కామేశ్వర ఘనాపారిగారి సర్వాధ్యక్షత క్రింద, అమూయార్థవాచస్పతి బ్రహ్మశ్రీ ఉప్పులూరి గణపతి శాస్త్రిగారి సభాధ్యక్షతన, **‘వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞము’**నకు ప్రారంభోత్సవం చేశారు. **“నా కర్తవ్యాలలో ‘వేదసంరక్షణ’, ‘విద్వత్ పోషణ’, ‘ధర్మస్థాపన’లు ఉన్నాయి. ఇవి మూడూ ఒకదానిపై ఒకటి ఆధారపడి ఉన్నాయి. విద్వత్పోషణ వలన వేదములకు, ధర్మమునకు సహాయపడినట్లు అవుతుంది. అందువల్ల వారి (వేద పండితుల) పాండిత్యము, నిజాయతీ వృథా పోవు - అని నేను వారికి హామీ ఇస్తున్నాను. ఆశతోటి, ఆనందంతోటి ఉండమని నేను వారిని ఆశీర్వదిస్తున్నాను,”** అని భగవాన్ మొదటిరోజున వేద పండితులకు ఆశీస్సులందించారు.

‘వేదసీమ’ వంటి ‘కోనసీమ’ తదితర ప్రాంతముల నుండి ఆహ్వానితులైన వేదపండిత ప్రకాండులు, వేదఘనాపారీలు పెక్కుమంది ఈ యజ్ఞనిర్వహణలో ఋత్విక్కులుగానూ, ఇతర విధులను నిర్వహించటానికి వచ్చియున్నారు. యజ్ఞమునకు డా॥ బూర్గుల రామకృష్ణ రావుగారు విచ్చేశారు. అట్లు శుభారంభం గావించబడిన యజ్ఞము ఏడు దినములూ ప్రతి ఒక్క అంశములోనూ శాస్త్రోక్త విధివిధానములతో నిర్వహింపబడి, తేదీ 7-10-1962 నాడు పూర్ణాహుతితో ముగిసింది. పూర్ణాహుతి సందర్భంగా స్వామి జనబాహుళ్యాన్ని ఉద్దేశించి, **“మీ దుర్గుణములను, దురలవాట్లనూ, యజ్ఞకుండమున అగ్నిలో వైచి ఆహుతి చేయండ”**ని ఆదేశించారు. స్వామి స్వయంగా రత్నాల రాశులు సృష్టించి పూర్ణాహుతి ద్రవ్యములతోపాటు అగ్నికి ఆహుతి గావించారు. తేదీ 6-10-62 నాడు విద్యవ్యవహారము లందరూ కలసి, శేషపాన్పుపై అమరియున్న శ్రీ మహావిష్ణువును పోలిన శ్రీ భగవానుల సన్నిధిలో ‘భువన విజయం’ కవినమ్మేశనం సమర్పించారు.

ఈ సందర్భంగా యజ్ఞంలో పాల్గొన్న వైదిక శిఖామణులు, విద్వన్ముణులు భగవాన్ బాబావారి వేదపురుష తత్త్వమునూ, ఇతర ప్రామాణిక వైదిక అంశములనూ అక్షరపూర్వకంగా స్వామికి “యజ్ఞవేది” అనే గ్రంథరూపంలో సమర్పించారు. వీరిలో సర్వశ్రీ బ్రహ్మమూర్తులు ఉప్పులూరి గణపతిశాస్త్రి, కొల్లూరి సోమశేఖరశాస్త్రి, రేమిళ్ళ సూర్యప్రకాశశాస్త్రి, వారణాసి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, శ్రీపాద లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి, వేలూరి శివరామశాస్త్రి, మల్లావర్ధుల వేంకటసుబ్బరామశాస్త్రి, బులుసు అప్పన్నశాస్త్రి, కుప్పాలక్ష్మీవధాని, పేరి వేంకటేశ్వరశాస్త్రి, కల్లూరి వేంకటసుబ్రహ్మణ్య దీక్షితులు, రాణి నరసింహశాస్త్రి, కడియాల సీతారామశాస్త్రి, కుప్పా బైరాగిశాస్త్రి, కల్లూరి వీరభద్రశాస్త్రి, మున్నగువారున్నారు. ‘యజ్ఞవేది’కి తొలిపలుకు డా॥ బూర్గుల రామకృష్ణ రావుగారు వ్రాశారు.

అఖిల భారత ప్రశాంతి విద్వన్మహాసభ:

1963 సం॥ దసరా ఉత్సవాలలో వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞ సందర్భమున, ప్రశాంతినిలయంలో చేరి యున్న 200 మంది పండితుల సమక్షంలో- అక్టోబరు 20వ తేదీన స్వామివారు ‘అఖిల భారత ప్రశాంతి విద్వన్మహాసభ’ ప్రారంభోత్సవమును ఉద్ఘోషిస్తూ, “పూర్వము శివాజీ చక్రవర్తికి భవానీదేవి ఖడ్గమును ప్రసాదిస్తూ - ఈ ఖడ్గముతో సనాతన ధర్మమును

ఉద్ధరింపుమని ఆజ్ఞాపించినట్లు - ఈనాడు ఈ పండితులకు శివశక్తివైన నేను ‘దైర్ఘ్యము’ అనే ఖడ్గమును ప్రసాదించుచూ ఈ విశ్వములో ధర్మమును స్థాపింప జేయుదని ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను. ఈ విద్వన్మహాసభ విజయపరంపరలతో విశ్వవ్యాప్తమగుచు నా అవతార కార్యక్రమంలో భాగస్వామ్యము కలిగియుండుగాక” అని ఆశీర్వదించారు. ప్రశాంతినిలయం వెలుపల ప్రథమ విద్వన్మహాసభ వేంకటగిరిలో రాజావారి ఆధ్వర్యమున నిర్వహించబడినది. అటుపిమ్మట బెంగళూరు, ముంబై, హైదరాబాదు, మద్రాసు, రాజమండ్రి, తిరుచిరాపల్లి, మదురై వంటి వివిధ నగరాలు, పట్టణాలలో ప్రశాంతి విద్వన్మహాసభల ప్రారంభోత్సవ వేడుకలకు స్వయంగా భగవానులే తమ రాకతో దైవకళను సంతరింపజేయడం జరిగింది. రాష్ట్ర, జిల్లా, మండల స్థాయిల్లో విద్వన్మహాసభ శాఖోపశాఖలుగా విస్తరిల్లినది. ఈ ప్రశాంతి విద్వన్మహాసభలలో అనేకమంది సుప్రసిద్ధ పండిత ప్రకాండులు వేదపురాణేతిహాసాలనుండి వివిధ అంశాలపై ప్రసంగిస్తూ, వేనవేల ప్రజలను ఆధ్యాత్మికతపట్ల ఆకర్షితులను చేస్తూ, ఆదర్శ జీవనమువైపుగా వారిని ఉన్ముఖులను చేస్తూ వచ్చారు. భగవాన్ బాబావారి సనాతనధర్మోద్ధరణ, వేదోద్ధరణల ఉద్యమంలో ప్రశాంతి విద్వన్మహాసభలు అత్యంత క్రియాశీలక పాత్ర వహించాయి, వహిస్తాయి, వహిస్తూనే ఉంటాయి!

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం 2017

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య అనుగ్రహశీస్సులతో, “సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” అన్న మహత్తరమైన ఆశయంతో ప్రతి యేటా ప్రశాంతి నిలయంలో దసరా ఉత్సవాలలో భాగంగా నిర్వహింపబడే వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం ఈ సంవత్సరం సెప్టెంబరు 24వ తేదీన మొదలై సెప్టెంబరు 30వ తేదీ విజయదశమినాడు పూర్ణాహుతితో పరిసమాప్తమవుతుంది. అందరూ ఆహ్వానితులే!

- సం॥

సాయితత్వ దర్శనం సేవతోనే సాధ్యం

డా॥ గజల్ శ్రీనివాస్ బు

నాకు చాలా చిన్నప్పుడు మా అమ్మ బాబావారి ఫోటో చూపించి “ఆయనేరా దేవుడు” అని చెప్పింది. దేవుడనే మాటకి తర్కము లేని ఆ పసివయస్సులో, తల్లి వ్రేలు పట్టుకొని నడిచే సందర్భంలో, తల్లే చూపై, తల్లే రూపై, తల్లే ప్రాపై ఉన్నటువంటి జీవితంలో తల్లి ఒక బిడ్డకు “ఈయన దేవుడు” అని చెపితే, అది వెళ్ళేది మెదడులోకి కాదు; ఆత్మలోకి ప్రవేశం చేస్తుంది. తెలియకుండా బాల్యంలోనే పరమాత్మ స్పర్శనం జరుగుతుంది. అలాగ చిన్నప్పుడే బాబా మాకు దేవుడయ్యారు. పొద్దున్నే నగరసంకీర్తన, సాయంత్రం భజన, ఆదివారం అన్నం ప్యాకెట్లు తీసికొని ఎక్కడ అన్నార్తులు కనబడితే అక్కడ నారాయణసేవ చేయడం ఇదీ బాల్యంలో మా దైనందిన జీవితం. నేను బాలవికాస్ స్టూడెంట్‌ని కూడా. ఆరోజుల్లో భీమవరంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితిద్వారా ఎన్నో నేత్ర వైద్య శిబిరాలు నిర్వహింపబడ్డాయి. అందులో మేము సేవ చేసేవాళ్ళం. ఈవిధంగా మా తల్లిగారు, తండ్రిగారు మాకు ఇచ్చినటువంటి గొప్ప అస్తిత్వం సాయి. సాయి అంటే అస్తిత్వం, సాయి అంటే ఆస్తి. ఆ అస్తిత్వం వెనకాల ఇన్ని సంవత్సరాలనుండి నడుచుకుంటూ వస్తున్నాము.

చిన్నప్పుడు మా అమ్మగారు పుట్టింటికి వెళ్లేవారు కాదు, పుట్టపర్తికి వచ్చేవారు. మా అమ్మ పుట్టిల్లే మాకు తాతయ్యగారి ఊరులాగ. ఆరోజుల్లో బాబావారే మాకు తాతయ్య. సెలవులకు ఇక్కడికే వస్తూ ఉండేవాళ్ళం. బాబా సన్నిధిలోనే కూర్చునేవాళ్ళం. చిన్నప్పటినుంచి మా అమ్మగారు చెప్పింది ఒక్కటే, బాబాకి ఏది నచ్చితే అది చెయ్ అనేది. బాబాకి ఏది నచ్చుతుంది అనేది మనము అర్థం చేసుకుంటే, జీవితం ఎంత బాగుంటుంది అని చెప్పడానికి నా జీవితమే నిదర్శనం. నేను 150 భాషల్లో

పాఠానని, గిన్నీస్ రికార్డులు స్వంతం చేసుకున్నానని ఎవరు పొగిడినా నాకు బాబా గుర్తుకు వస్తుంటారు. నేను సంగీతం నేర్చుకోలేదు. సాహిత్యం చదువుకోలేదు. బాబా భజనలో నేర్చుకున్నదే నాకు తెలిసిన సంగీతం. బాబా చెప్పిన మార్గమే నా జీవన విధానం. ఇవాళ చాలామంది నన్ను, “మీరు ఆప్టునిస్థాన్, పాకిస్థాన్ వెళుతుంటారు. మీ మీద దాడిచేసినా అక్కడికి ఎందుకు వెళుతుంటారు?” అని అడుగుతారు. బాబా సత్యం, ధర్మం, శాంతి, ప్రేమల గురించి ప్రబోధించారు. అక్కడ బాంబులు పేలుతుంటే ఇక్కడ కొవ్వొత్తులు వెలిగిస్తే ఏమి లాభం? ఆలోచనలు మొలకెత్తే చోటికి వెళ్ళి బాబా మాటలు చెప్పాలి. కనుకనే, అక్కడికి వెళ్ళి వాళ్ళ ‘దరి’ భాషలో పాడుతుంటాను.

“నువ్వు సంగీతంలో కొత్తది సృష్టిస్తావు”

నేను చిన్నతనంలో భక్తుల లైన్లలో కూర్చుని బాగా అల్లరి చేసేవాడిని. అప్పుడు మందిరం ముందు అంతా ఇసుక ఉండేది కదా! కనుక, స్వామి దర్శనానికి వస్తూంటే నేను ఇసుకమీద ఒక బాక్స్ కట్టి ‘సాయిరాం’ అని వ్రాసేవాడిని. స్వామి దగ్గరికి వచ్చి, “తుడువు దున్నపోతా!” అని నా నెత్తిమీద కొట్టేవారు. నేను పాదనమస్కారం చేసుకునేవాణ్ణి. బాబాతో నాకు చాలా అనుభూతులు, అనుభవాలు ఉన్నాయి. ఐతే, ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయేది మాత్రం భక్తులు తెలుసుకు తీరాల్సిందే!

నేను బాబా 60వ బర్త్‌డేకి వచ్చాను. అద్భుతంగా వేడుకలు జరిగాయి. మా నాన్నగారు ఇంటికి వెళ్ళిపోతూ నాకు 250 రూపాయలిచ్చి, “నువ్వు మరికొన్ని రోజులు బాబా దర్శనం చేసుకుని రా” అని చెప్పారు. అప్పటికి నా డిగ్రీ చదువు పూర్తి కావచ్చింది. మా ఊరు పాలకొల్లు. ప్రముఖ సినీకళాకారులంతా మా ఊరి నించి వచ్చినవారే! కాబట్టి, నాకుకూడా సినీఫీల్డులోకి వెళ్ళిపోవాలని ఉండేది.

దర్శనం లైనులో బాబా నా దగ్గరికి వచ్చి, “ఏంటి?” అని అడిగారు. “నేను సినీ ఫీల్డులోకి వెళ్దామనుకుంటున్నా, బాబా!” అన్నాను. “ఉండు, తర్వాత మాట్లాడుతా” అన్నారు. సరే, ఉన్నాను. బాబాని అడిగి నప్పుడల్లా, “ఉండు, ఉండు” అంటున్నారు. కానీ, నాదగ్గర డబ్బులైపోతున్నాయి. ఇది ఎంతవరకు వచ్చిందంటే, మా ఊరికి తిరిగి వెళ్ళడానికి రైలు టికెట్టుకి సరిపడా డబ్బులు మాత్రమే నాదగ్గర మిగిలాయి. సరే, ఇంక ఆరోజు సాయంత్రం ఎలాగైనా బాబా అనుమతి

పొంది వెళ్ళిపోవాలని నిశ్చయించుకున్నా. నా అదృష్టం ఏమిటంటే, నాకెప్పుడూ దర్శనం లైన్లలో కూర్చోవడానికి ఒకటో రెండో టోకెను వచ్చేది. బాబా నాదగ్గరికి వచ్చారు. “బాబా, వెళ్ళొస్తాను” అన్నాను. “ఇప్పుడొద్దులే, నాలుగు రోజులాగి వెళ్ళు” అన్నారు.

నాకు పట్టలేని దుఃఖం వచ్చేసింది. మరునాడు భోజనం ఎలా గడుస్తుంది? క్యాంటీన్ టికెట్లు ఎలా? ఇక్కడ తెలిసినవారు ఎవరూ లేరే! బాగా ఆలోచించాను. బాబా ఏమనుకున్నా సరే, మరునాడు మా ఊరు వెళ్ళిపోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను. రాత్రి తొమ్మిదిన్నర అయింది. “రేపు వెళ్ళిపోతున్నాను. స్వామికిష్టం లేని పని చేస్తున్నాను” అన్న ఆలోచనతో నిద్రపట్టలేదు. లేచి వెళ్ళి మందిరం ఎదురుగా నిలబడ్డాను. చుట్టూ నిర్మానుష్యంగా ఉంది. బొటబొటా కన్నీళ్ళు కారిపోతున్నాయి. “స్వామీ, నాదగ్గర రేపు బ్రేక్ ఫాస్టుకి కూడా డబ్బులేవు. నువ్వేమో నాలుగు రోజులుండమంటావు. నావల్ల కాదు. అమ్మ నీకిష్టం లేని పనిచేయవద్దని చెప్పింది. కానీ రేపు వెళ్ళిపోతున్నాను. ఏమీ అనుకోకు” అని కళ్ళు మూసుకుని ఏడ్చేస్తున్నాను.

1980వ దశకంలో ప్రశాంతి నిలయ మందిర ప్రాంగణంలో భగవాన్ దివ్యదర్శనం

ఇంతలో ‘సాయిరాం’ అని వినిపించింది. కళ్ళు తెరిచి చూస్తే పూర్తి వైట్ డ్రస్ లో ఒక విదేశీ మహిళ నిలబడి ఉంది. “నేను యు.కె. నుండి వచ్చాను. రేపు మా దేశం వెళ్ళిపోతున్నాను. నాదగ్గర క్యాంటీన్ టికెట్లు చాలా మిగిలిపోయాయి. నీకు ఇవ్వవచ్చా?” అని అడిగింది. నేను ఆశ్చర్యపోతుంటే, “ప్లీజ్ తీసుకో” అంటూ మూడు గుప్పెళ్ళ క్యాంటీన్ కూపన్లు నా చేతుల్లో పెట్టేసి వెళ్ళిపోయింది.

నేను తేరుకోవడానికి ఓ అర నిమిషం పట్టిందనుకుంటాను. వెంటనే గోపురం దగ్గరికి వెళ్ళాను. అంతా నిర్మానుష్యంగా ఉంది. అటూ ఇటూ ఎవ్వరూ లేరు. అర నిమిషంలో ఎవరైనా ఎన్ని అడుగులు వేయగలరు! పైగా ఆరోజుల్లో అక్కడ షాపులే తప్ప హోటళ్ళు ఏమీ లేవు. పుట్టపర్తిలో అణువణువు నాకు తెలుసు.

ఆ తరువాత పది రోజులున్నాను. స్వామి నాతో మాట్లాడారు. నేను ఏమి చేయాలో చెప్పారు. “నువ్వు ఇంటికి వెళ్ళు, నీకు ఉద్యోగం వస్తుంది. నువ్వు సంగీతంలో క్రొత్తది సృష్టిస్తావు, తరువాత ఎప్పుడో సినిమాల్లో నటిస్తావులే” అన్నారు.

పాలకొల్లు వెళ్ళి మా అమ్మగారితో బాబా చెప్పిన మాటలు చెప్పాను. “నీకు సంగీతమే రాదు, నువ్వేమి సృష్టిస్తావురా?” అని నవ్వురు మా అమ్మగారు. తరువాత భీమవరంలో ఒక శుక్రవారంనాడు భజన అయిపోయిం తర్వాత ఒకాయన నాదగ్గరికి వచ్చి, “నువ్వు బాగా పాడుతున్నావు. నేను భారతీయ విద్యాభవన్ పబ్లిక్ స్కూల్ ప్రిన్సిపాల్‌ని. మా స్కూల్‌కి వస్తావా?” అని అడిగారు. మరుసటిరోజు అక్కడికి వెళ్లాను. అనుకోకుండా అక్కడ నాకో ఉద్యోగం ఇచ్చారు. ఆరు నెలల్లో లైబ్రరీయన్‌ని అయ్యాను. నేను లైబ్రరీలో ఒకరోజు పుస్తకాలు చూస్తుంటే, తక్కువ ఒక పుస్తకం క్రిందపడింది. అక్కడ ఎవ్వరూ లేరు. నేను ముట్టుకోనూ లేదు. కానీ, ఆ పుస్తకం క్రిందపడింది. అది డా॥ సి. నారాయణరెడ్డిగారు వ్రాసిన ‘రెక్కలు’ అనే పుస్తకం. ఆ పుస్తకం తెరిచి చూస్తే ‘తెలుగు గజల్’ అని ఉంది. ఇదేదో బాగుందని చదివా. ఒక శ్రేయోభిలాషికి చూపించా. ఇంతవరకూ ఎవరూ పాడలేదు, నువ్వు పాడు అని సలహా ఇచ్చారు. అంతే! ఆవిధంగా తెలుగు గజల్స్ పాడడం ప్రారంభించా. **“సంగీతంలో క్రొత్తది సృష్టిస్తావు”** అని బాబా చెప్పారుకదా. నా జీవితంలో ఆవిధంగా బాబా ఒక అద్భుతం చేశారు.

నేను బాబా భజనలో పాడేవాడిని కదా! ఆ పాటలనే, ఆ రాగాలనే దృష్టిలో పెట్టుకొని నాకు తెలిసిన సంగీతంతో ‘తెలుగు గజల్స్’ పాడడం మొదలెట్టా. బాబా భజనలో నేర్చుకున్న ఆ సంగీతమే నాకు తోడ్పడింది. భజనలో నేను వాయింపిన కంజీరా నా జీవితానికి మంజీరమవుతుందని అప్పట్లో ఊహించలేకపోయాను. ఆ కంజీరాని నేను ‘టాంబోరిన్’ స్టైలులో వాయింపడం మొదలుపెట్టాను. అది కూడా బాబా అనుగ్రహించిన జ్ఞానమే. జార్జ్ బెర్నార్డ్‌షా ఒక మంచి మాట అన్నాడు, “దేర్ ఈజ్ నో న్యూ పోయెట్రీ, ఓన్లీ న్యూ పోయెట్స్” అని. నేను ఏది చేసినా అది బాబా భిక్ష. “గజల్ శ్రీనివాస్ ఈజ్ మేడ్ బై బాబా”. నా మార్గం, నా సంగీతం, నా గానం, నా సర్వస్వం బాబా ప్రసాదమే. ఒక కుగ్రామంలో పుట్టిన బాబా తమ దివ్యత్వాన్ని చూపి ప్రపంచానికి ఈ ఊరిని గమ్యస్థానం చేశారే! మరి వారి దివ్యత్వాన్ని అనుభూతి పొందుతున్న నేను నా ‘గజల్’ని

అలా చేయలేనా? అనుకున్నాను. అంతటి ఆత్మవిశ్వాసం బాబా నాలో కలిగించారు. నేను అందరికీ చెబుతూ ఉంటాను - జీవితంలో కొంతకాలం అనుభూతియోగంలో ఉండాలి, ఆ తరువాత విభూతి యోగంలో ఉండాలి. ఎంతకాలం అనుభూతిలో ఉండిపోతాం? ఈ అనుభూతి పరిపక్వత చెందితే విభూతియోగం అవుతుంది. నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుతుంటుంది, “నేనేమిటి! ఇన్ని భాషలలో పాడడమేమిటి! సంగీతం రాదు కదా! ఇన్ని లక్షలమంది నన్ను వింటున్నారేమిటి!” అని చూస్తే నా వెనకాల బాబా ఉంటారు ప్రతిసారి. అది నాకే కనిపిస్తుంది. ఆ రహస్యం ఎవరికీ తెలియదు.

పూజ చేస్తే పుణ్యం, సేవ చేస్తే మోక్షం

సింప్లిసిటీకి, స్వచ్ఛతకి ప్రతిరూపంగా ఎంతో నిరాడంబరమైన జీవితం గడిపారు బాబా. వారి దివ్య జీవితంలో ఉన్న ఫిలాసఫీని అర్థం చేసుకోవాలంటే పూజించడం ఒక్కటే సరిపోదు. ఒక సేవకుడిగా ఆలోచించి నప్పుడు సాయితత్వం బ్రహ్మాండంగా అర్థమవుతుంది. బాబా ఈ ప్రపంచానికి మార్గదర్శనం చేసే దివ్యజ్యోతి. మన జీవిత పరమావధి ఏమిటి? అనేది బాబా చేసి చూపించారు. సాయితత్వ దర్శనం చేస్తే మనకు ఆత్మదర్శనం, అంటే పరమాత్మ దర్శనం అవుతుంది.

మనిషిగా పుట్టినవాడు మనిషిగా మరణించడం కష్టమైపోతున్న ఈ రోజులలో మనిషిని దివ్యాత్మ స్వరూపునిగా చేయడానికి బాబా సంకల్పించారు. ఎక్కడైనా ఎప్పుడైనా ఎవరినైనా బాబా తమవలె చూశారే తప్ప వేరుగా చూడలేదు. బాబా దివ్యజీవన విధానంద్వారా నేను అర్థం చేసుకున్నదేమిటంటే, పూజ చేస్తే పుణ్యం వస్తుంది, సేవ చేస్తే మోక్షం వస్తుంది. **“నైవేద్యం కాదురా, వైద్యం చేయండి”** అన్నారు. నేను బాబాకి పెద్దగా పూజా పునస్కారాలు చేయను. కానీ, వారికిష్టమైన సేవలను శక్తి వంచన లేకుండా చేస్తున్నాను.

ఈనాడు శ్రీమన్నారాయణుడు భూమిమీదకు బాబా రూపంలో కాకుండా శంఖచక్రగదాపద్యధారియై వచ్చినా ఇటువంటి ఆసుపత్రులే కట్టాలి, ఇలాగే నీళ్ళివ్వాలి, ఇలాగే

విద్యాలయాలు కట్టాలి. అదే బాబా చేశారు. కళ్ళతో చూస్తే కనిపించే స్వరూపం కాదు బాబా. హృదయంతో అనుభవించాలి. వారి కంఠస్వరం చెవులతో వినేది కాదు. అది అంతరాత్మ ప్రబోధ. అది వినిపించాలంటే ఆత్మ తత్త్వంలో ప్రవేశించాలి. బాబాని తెలుసుకోవాలనుకుంటే, మన జీవనగమనంలో ఒక దివ్య అనుభూతిని పొందాలనుకుంటే, తప్పకుండా బాబావైపు అన్వేషణ ప్రారంభించాలి. ఆ సత్యకోధన చేసినప్పుడే మనకి తత్త్వ దర్శనం అవుతుంది.

ఈనాడు సాయి భక్తులుగా మనం చేయవలసింది ఏమిటి? బాబా చూపిన మార్గంలో నడవాలి. ప్రజల్లో మరింత చైతన్యం తీసుకురావాలి. సాయి ఆధ్యాత్మిక పరిమళాన్ని పదిమందికి అందజేయాలి. అది బాబా ప్రబోధించిన సేవామార్గంద్వారానే సాధ్యమవుతుంది. “సేవ చేయండి, మోక్షం పొందండి” అని బాబా చెప్పకనే చెప్పారు. సేవ చేసిన తరువాత ఆ చేసిన సేవని మరచిపోవాలి. ఎందుకంటే, సేవ అనేది ఒక కిరీటం కాదు, అదొక మార్గం. మనల్ని మనం తెలుసుకోవడం కోసం, మనతో మనం మాట్లాడుకోవడంకోసం నిశ్శబ్దంగా ఆచరించే ఒక ప్రక్రియ. పూజలో మనం దేవుడితో మాట్లాడతాము, కానీ ధ్యానంలో దేవుడు మనతో మాట్లాడుతాడు. పూజలో ‘కేశవాయనమః మాధవాయనమః’ అంటూ మన శబ్దమే వినిపిస్తుంది. ధ్యానంలో గాఢమైన నిశ్శబ్దంలో భగవద్వాణి మనకు వినిపిస్తుంది. కాబట్టి, ధ్యానం ఉండాలి, ఆత్మయానం ఉండాలి సాయితత్త్వం తెలుసుకోవడానికి. అయితే, సాయితత్త్వం అర్థం కావడానికి మనకి టైమ్ పడుతుంది. కనీసం అమ్మ అయినా మనకి అర్థం కావాలి కదా! బాబా ఈశ్వరమ్మ గారికి ఎంత ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు! నేను ఏ పండుగలూ జరుపుకోనుకానీ మా అమ్మ పుట్టినరోజును మాత్రం ఘనంగా జరుపుకుంటాను. దివ్య ఖురాన్‌లో చెప్పారు, స్వర్గం ఎక్కడుందంటే, అమ్మ పాదాల క్రింద ఉందని. “ఒక్క తల్లి ప్రేమనే అర్థం చేసుకోలేనివారు వేయి తల్లుల

సాయిప్రేమను ఎలా అర్థం చేసుకుంటారు?” అని ప్రశ్నించారు బాబా. ముందు అమ్మానాన్నలను బాగా చూసుకోవాలి. అదే బాబాకిష్టం. బాబా హృదయంలోకి ప్రవేశించాలంటే ముఖ్యంగా మాతృభక్తి, పితృభక్తి ఉండాలి. అమ్మని ప్రేమిస్తే, అమ్మకి ఏమి కావాలో అర్థం చేసుకుని ఆప్రకారం నడుచుకుంటే బాబా ప్రసన్నులవుతారు. చేతిలోకి డబ్బు సంచీ రాగానే తల్లి గర్భసంచీని మరచిపోయే పిల్లలున్నారు ఈ లోకంలో. కాస్త హోదా, డబ్బు వచ్చేసరికి మూలాలను మరచిపోయి దూలాలను పట్టుకునే వ్రేలాడే ప్రబుద్ధులున్నారు. మనం ఎంత ఉన్నత స్థితికి వచ్చినా మన మూలాలు పుట్టపర్తిలో ఉన్నాయన్న సంగతి మరువకూడదని మా అమ్మాయికి చెబుతుంటాను.

ఎవరైతే పుట్టపర్తి వస్తారో స్వామిని దర్శించుకుంటారో, సమాధిచెంత మ్రోకరిల్లుతారో, నా దృష్టిలో వారు ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలని, అష్టాదశ శక్తిపీఠాలని దర్శించుకున్నట్లే! సాయిశివతత్త్వాన్ని, విభూతియోగాన్ని నేనిక్కడ చూస్తాను. నేనే కాదు, ఏ భక్తుడిని అడిగినా ఇలాంటి అనుభవాలని ఎన్నో చెబుతారు. ఇంట్లో స్వామి ఫోటోని పెట్టుకున్న తరువాత వాళ్ళ జీవితమే మారిపోయిందని చెబుతారు. బాబా విభూతిగాని, బాబా ఫోటోగాని ఎక్కడుంటే అక్కడ శాంతి, సౌభాగ్యం, విజయము, అంతకుమించి సాంత్యన తప్పకుండా ఉంటాయి. ఈనాడు కోటీశ్వరులదగ్గర ‘రుపీస్’ ఉన్నాయికానీ, ‘పీస్’ లేదు. ఆ ‘పీస్’ను సాయి సన్నిధిలో పొందాను కాబట్టి, ఈనాడు గజల్ శ్రీనివాస్ అనే ఒక ప్రయాణం సాగుతోంది. ప్రధానమంత్రి మోడీగారు నన్ను పిలిచి ‘తిరంగయాత్ర’కు నాచేత పాడించినా, ముఖ్యమంత్రిగారు నన్ను ‘స్వచ్ఛ భారత్’కి బ్రాండ్ అంబాసిడర్‌గా వేసినా అది ఎందుకంటే నేను సాయితత్త్వం వదలలేదు కాబట్టి. ప్రశాంతి నిలయంలో ఉన్న స్వచ్ఛత ఏదైతే ఉన్నదో అది విశ్వవ్యాప్తం కావాలన్నదే నా ప్రార్థన.

మనం చాలా అదృష్టవంతులం. బాబా పాదాలను చూశాము, ఆయన పదాలను విన్నాము. ఆయన పథంలో మనం ఉన్నాము. జీవితంలో ఇంతకన్నా అదృష్టం లేదు. ❖

(‘రేడియో సాయి’తో ఇంటర్వ్యూ ఆధారంగా)

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 14వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

సత్సంగత్వే నిస్సంగత్వం...

ఈరోజు కాస్త ఖాళీ దొరికింది. కాస్త విరామంగా, విలాసంగా నడుచుకుంటూ పరిసరాల్ని గమనిస్తూ ముందుకు వెళుతున్నాను. ఒక ఇంటిముందు కొన్ని సైకిళ్ళు, కార్లను గమనించాను. లోపలినుండి నన్ను గుర్తు

పట్టినవారెవరో బయటికి వచ్చి ఆహ్వానించారు. అక్కడ సత్సంగం జరుగుతున్నది. చాలా ఆసక్తికరంగా సాగుతున్నది. చర్చనీయాంశము ముందుగానే తెలియజేశారట. అందువల్ల జిజ్ఞాసువులు రెడీగా ఉన్నారు. ఆ సత్సంగం ప్రశ్నోత్తరాల రూపంలో ఉండడంతో అందరికీ పాల్గొనే అవకాశం వచ్చింది. ఎన్నో విషయాలు వెలుగులోకి వచ్చాయి. స్వామి సందేశాలను, పద్య రత్నాలను ఉటంకిస్తూ ప్రామాణికంగా ఆధ్యాత్మిక విషయాలను వివరిస్తున్నారు. అందులో కొన్నింటిని మననం చేసుకుంటూ మీతో పంచుకుంటున్నాను.

ప్రశ్న: ముఖ్యంగా మనం అలవరచుకోవలసినవేవి?

జవాబు: త్యజ దుర్జన సంసర్గం భజ సాధు సమాగమం కురు పుణ్యమహోరాత్రం స్మర నిత్యమనిత్యతాం

చేతిలో ఉన్నది త్రాడు కాదు, పాము అని తెలిసిన తక్షణమే దానిని జారవిడిచినట్లుగా, గుర్తించిన వెంటనే దుర్జనుల సహవాసాన్ని త్యజించాలి. ఇక్కడ ఎవరు దుర్జనులు? అన్న ప్రశ్న వస్తుంది. భక్తుల విశ్వాసాన్ని సడలించేవారు, కర్మయోగంగా చేసే సేవలను నిరుత్సాహపరచేవారు, నామస్మరణ, సత్సంగాలను వ్యతిరేకించేవారు మనకు దుర్జనులు. వ్యక్తిగతంగా కాదు. ఇక్కడ వారిపట్ల ద్వేషం లేదు. కేవలం మన ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాలను, సాధనా మార్గాలను నిలబెట్టుకోవడానికే వారిని త్యజించడం జరుగుతుంది. అంతా పచ్చగా ఉన్నచోట అగర్ బత్తి నిప్పు ఆరిపోతుంది. అదే ఎండుగడ్డి అయితే భగ్గమంటుంది. భగవాన్ ఇచ్చిన ఉపమానమిది. సజ్జనులతో సాంగత్యం మనలోని ఆధ్యాత్మిక భావాలను బలపరుస్తుంది. తమోగుణ ప్రధానులు దుర్జనులు. ఈ కారణంచేతనే విభీషణుడు సువర్ణమయమైన లంకను, తన అన్న రావణుని సహితం కాదని శ్రీరామచంద్రుని శరణుజొచ్చాడు. దుర్జనులను పంటపొలంలోని కలుపుమొక్కలతో పోల్చారు. భగవాన్ ఏమన్నారంటే...

హృదయమనే క్షేత్రమందు కలదు ఒక్క కల్పతరువు దానిచుట్టు వనస్పతుల కలుపు కంప పెరిగియుండు కలుపు తీసి శుభ్రపరచ కల్పతరువు కానపడును

ఇంతేకాదు. దుర్జనుల లక్షణాలను స్వామి ఈ ప్రకారం కూడా వర్ణించారు:

నిద్రలేచినదాది నిద్రపోయెడు దాక
ఆస్తికై కుస్తీలు వేస్తారయా
రూపాయికోసమై లోపాయకారిగా
అడ్డమైన గడ్డి తింటారయా
ధనముకోసం దైవధ్యానాలు బోనాలు
కోటిపన్నాగములు పన్నేరయా
రంగ లింగాయంచు దొంగమ్రొక్కులు మొక్కి
పంగనామము ప్రజకు పెడతారయా
ఇతరులెరుగకున్న ఈశ్వరుండెరుగదా!
తగిన ఫలము అనుభవిస్తారయా!

రెండవ అంశము “భజ సాధు సమాగమం” మనం మనలే వ్యక్తులను బట్టి మన వ్యక్తిత్వం తెలిసిపోతుంది. స్వామి ఈ విషయాన్ని ఒక చక్కని ఉదాహరణతో తెలియజేశారు:

మట్టితో చేరిన ఇనుముకు పట్టు తుప్పు
అగ్నిలో చేరిన ఇనుమును అదియే వీడు
సాహచర్యముచే నిట్లు జరుగుచుండు
సత్యమైనట్టి బాట ఈ సాయి మాట

ఇసుకకూడా అంతే! గాలితో చేరినప్పుడు పైకి ఎగురుతుంది. నీటితో కలిస్తే అడుక్కి చేరిపోతుంది. దోషం ఇసుకదా? కాదు, కాదు. ఇది సహవాస దోషమే! “నాకేమీ ఇబ్బంది ఉండదు, నాపైన వారి ప్రభావం ఉండదు” అని నీవనుకోవచ్చు. కాదు సుమా! చెడ్డవారితో ఉన్నట్లయితే నీకు కీడే జరుగుతుంది. ఇది ఖాయం. బాబావారు ఏమి సెలవిచ్చారో గమనించండి:

అల్పబుద్ధినెంత అభిమానపరచిన
కడకు కీడు చేయు ఎంతటి ఘనునికైన
విషపు ఫణిని తెచ్చి విపరీతముగ పెంచ
కాటువేయ జూడు, కనదు మేలు

పులి పిల్లని తెచ్చి పెంచి పెద్ద చేస్తే ఏమవుతుంది? దానికి ఆకలయిందంటే నీ ప్రేమను గమనించక అది నిన్ను భక్షించడానికి వెనుకాడదు. స్వామి ఏమన్నారంటే

క్రూరమృగమును తెచ్చి కూర్మితో పెంచిన
ఆకలయ్యేనేని అదిమిపట్టు
దుష్టగుణములుకల దుర్జన స్నేహంబు
క్రూరమృగముకంటె ఘోరమగును

అలాగే చెడ్డవాడు ఎప్పటికైనా నీకు కీడు చేయడానికి వెనుకాడదు. నీవెంతటి పెద్దవాడవైనప్పటికీ మత్సరము గల మనిషి సాంగత్యము తప్పక ఘోరంగా పరిణమిస్తుంది అంటారు బాబా.

కోపమున్నవాని కూడి చేరగవచ్చు
పాము ప్రక్కనైన పరుండవచ్చు
మత్సరంబున్న మానవు స్నేహంబు
క్రూరమృగముకంటెను ఘోరమగును

కనుక, మనము సత్సాంగత్యముకొరకు అట్టులుజాచాలి. ఎదురుచూడాలి. అయితే, సత్సాంగత్యము అంత తేలికగా లభ్యమయ్యేది కాదు. స్వామి మాటలలో....

మంచివారి పొందు మహిలోన దొరకడు
దుష్టులెందరైన దొరుకుచుండ్రు
కలికిరాళ్ళు కలవు భువిని ఎన్నైనను
వెల కలుగు వజ్రమును వెతుకవలయు

ఇక, మూడవది “కురు పుణ్యమహోరాత్రం” అన్నారు. అపకారం చేయకుండా ఉండడమే గొప్ప ఉపకారం అన్నారు స్వామి ఒకానొక సందర్భంలో. ఎంత గొప్ప మాట! ఈ రోజుల్లో ఎవర్ని నమ్మాలో, ఎవర్ని నమ్మకూడదో తెలియని పరిస్థితి ఏర్పడింది. స్వార్థం పెనుభూతంలా పెరిగిపోయింది.

పాపభయంబు పోయె పరిపాటైపోయెను దుష్కృతంబిలన్
శ్రీపతి భక్తిపోయె వివరింపగలేని దురంత కృత్యముల్
దాపురమయ్యె లోకమున, తాపసలోక శరణ్యుడౌ ఆ
శ్రీపతి నామచింతనయె చేకురచేయు సుఖంబు మానవా!

“పరోపకారార్థ మిదం శరీరమ్” అన్నారు. ప్రకృతి మనకు త్యాగాన్ని, ఉపకారాన్ని బోధిస్తూనే ఉన్నది. చెట్టుచేమలు, పక్షులు, కొండలు సమస్తము సమత్వాన్ని బోధిస్తున్నవి. త్యాగాన్ని చాటిచెబుతున్నవి. “పరోపకారః

పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనం” అన్నారు. పరోపకారమే పుణ్యము, పరులను పీడించడమే పాపము. భగవాన్ దీనికి ఆధ్యాత్మికపరంగా మరొక అద్భుతమైన అంతరార్థ వివరణ గావించారు: “పరోపకారం”లో ‘పర’, ‘ఉప’, ‘కర’ అనే మూడు పదాలున్నాయి. ‘పర’ అనగా ఆత్మకు, లేక భగవంతునికి; ‘ఉప’ అనగా సమీపంగా; ‘కర’ అనగా చేర్చడం. అంటే, భగవత్సన్నిధికి, భగవచ్ఛింతనకు, భగవత్సేవలకు సమీపంగా చేర్చడం - అదే పుణ్యము. ఇక, “పరపీడనం” అనే పదములో ‘పర’ అనగా ఆత్మతత్వాన్ని, ‘పీడనం’ అనగా విభజించడం. అనగా, ఏకత్వాన్ని అనేకత్వంగా విభజించడం పాపము. ఎంత అద్భుతమైన వివరణ! ఇంకా సరళంగా ఏమన్నారంటే, “హెల్ప్ ఎవర్, హర్ట్ నెవర్” ఈ ఉపకారమన్నది నీవు ఇతరులకు చేసేది కానే కాదు. నీకు నీవే చేసుకుంటున్నావు. పుణ్యాన్ని సంపాదించుకుంటున్నావు.

ఇక నాల్గవది, “స్మర నిత్యమనిత్యతాం” ఏది నిత్యము? ఏది అనిత్యము? అనేదానిని యోచిస్తూ వివేకంతో జీవించాలి. దీనివలన సాత్వికత అబ్బుతుంది. వైరాగ్యం కలుగుతుంది. స్వస్వరూప జ్ఞానం కలుగుతుంది. అందుకే బాబావారంటారు,

అహంకారపడకు నరుడా!
వెనుకముందు తిరిగి చూడు
మమకారము వలదు నీకు
బ్రతికినవాడెవడు లేడు
ఇది నాదని పలుకుదువా?
వెంట ఏమీ గొనిపోవు
పాప పుణ్యములతోకూడి
మరణింతువు ఓ కిలాడి!

“నేను, నాది” అనుకుంటూ బ్రతికేవారికి చెంప ఛెళ్ళుమనిపించేలా చెప్పారు. ఇంతకుమించి చెప్పవలసిందేముంది! ఇది చాలదా విజ్ఞులు గ్రహించడానికి.

చచ్చుదాక సంసార చింతలో
పుచ్చిన లాభము వచ్చేనా?
అచ్చట నీ యమయాతన కడ్డము
వచ్చేదేదిర పిచ్చయ్యా!

ఎవరు ఎంత సంపాదించినా ‘తుదకు దొంగలకిత్తురో దొరలకగునో’ కదా! “ఆత్మయొక్కటే శాశ్వతము అరసి చూడ” అని బాబావారన్నట్లు, అది ఒక్కటే నిత్యము సత్యము అని గ్రహించాలి. మిగిలినవన్నీ అనిత్యములే! కనుకనే, “స్మర నిత్యమనిత్యతాం” అన్నారు.

ముందుగా దుస్సంగమును వీడి సజ్జనులతో చేరాలి. ‘కలసి మెలసి తిరుగుదాం, కలసి మెలసి పెరుగుదాం, కలసి మెలసి కలత లేక చెలిమితో జీవించుదాం, కలసి మెలసి కలిమి చెలిమి బలము గుణము పెంచుదాం’ అదీ సజ్జన సాంగత్యంవలన కలిగే ప్రయోజనం. చెడు పోతేకానీ మంచి ప్రవేశించదు. అంతమాత్రం చాలదు జన్మ సార్థకం కావడానికి. “కురు పుణ్యమహోరాత్రం” వృష్టిగా, సమష్టిగా సేవలందించడంలో పరమార్థమిదే! నిత్యానిత్య వివేకం జ్ఞాన వైరాగ్యముల నందించి తుదకు మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

ఈరకంగా ఆనాడు సాగిన సత్సంగంలో ఎన్నో విషయాలు ప్రస్తావనకు వచ్చాయి. సాయి సంస్థలు, భక్తులు సత్సంగాలను ప్రోత్సహించాలి. సమావేశాలలో, సభావేదికలపై విశేషంగా భగవాన్ వచనామృతాన్ని రచనామృతాన్ని ఉటంకిస్తూ మనము సాటివారికి తెలియపరచాలి. సాయి సందేశ విస్తృత ప్రచారంలో ఈ అంశాన్ని గుర్తించాలి. క్రొత్తవారు వస్తున్నారు. తరం మారింది. పాతపోకడలు అంతగా రాణించవు. హృద్యంగా, ఆసక్తికరంగా, జీవితాదర్శాన్ని చాటేలా, సందేహాలను నివృత్తిగావించేలా, సమస్యలకు పరిష్కారాన్ని సూచించేలా బాబావారి దివ్యవాక్కులను తెలియజేయాలి. వర్తమాన పోకడలను గమనించి తదనుగుణంగా మన కార్యక్రమాల్ని మలచుకోవాలి. ప్రతి ఒక్కరం ‘సాయి మెస్సెంజర్స్’గా రూపొందాలి. ‘సాయి మిషనరీస్’గా సిద్ధం కావాలి. ఇవన్నీ ఆనాటి సత్సంగంలో ప్రస్తావించిన విషయాలే! మధురాతిమధురమైన భగవాన్ ప్రవచనాలను, చక్కని తెలుగులో వారు చెప్పిన పద్యరత్నాలను జోడించి, అంశాలవారీగా పరిశోధన చేసి సాధన రూపంలో అందించేది సత్సంగం.

(సశేషం)

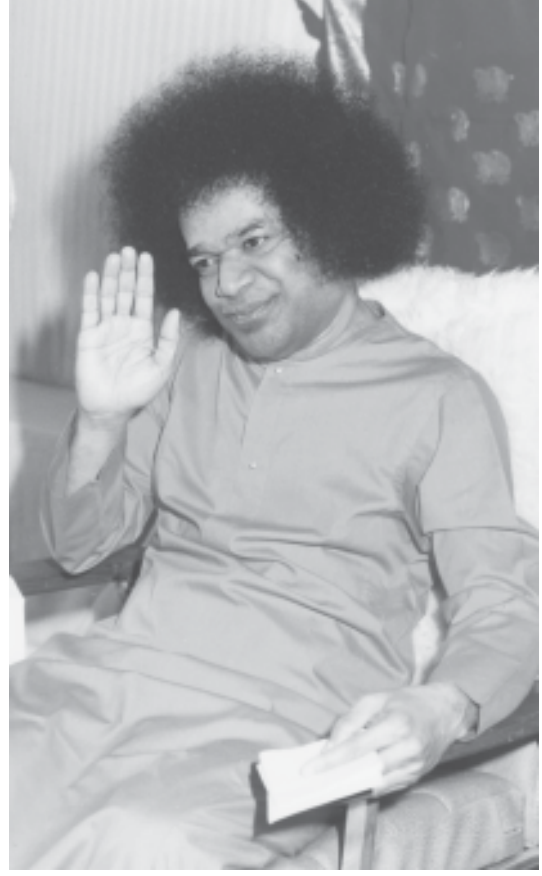
సాయి విద్యార్థి దివ్యస్మృతులు:

వేయి తల్లుల ప్రేమ

కె.ఆర్. వేదనారాయణన్

1968 ఆగస్టు 22న గురువారం ప్రశాంతి నిలయంలో నాకు తొలిసారి స్వామి దర్శన భాగ్యం లభించింది. మాదొక సనాతన సంప్రదాయ కుటుంబము. మా నాన్నగారు శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసకు భక్తులు కావడంచేత, “సిద్ధులు, యోగులు అతీంద్రియ శక్తులు ప్రదర్శించకూడదు, అది వారి ఆత్మసాక్షాత్కారానికి అవరోధం” అన్న వారి బోధ నాన్నగారి మనస్సులో నాటుకుపోయింది. ఒకరోజు ‘ది ఇల్లస్ట్రేటెడ్ వీక్లీ’ పత్రికలో స్వామి చేసే అద్భుతాలగురించి వచ్చిన ఒక వ్యాసం చదివి నాన్నగారు, “ఎందుకు ఈ బాబా ముక్తికోసం ప్రయత్నించక తన శక్తులను ఇలా దుర్వినియోగం చేసుకుంటున్నారు?” అనుకున్నారు.

ఇది జరిగిన కొద్దిరోజులకే పుట్టపర్తికి వెళ్లి వచ్చిన నాన్నగారి స్నేహితులొకరు ‘సత్యం శివం సుందరం’ పుస్తకం తెచ్చి మా నాన్నగారి చేతిలో పెట్టారు. నాన్నగారికి ఇష్టం లేకపోయినా మొహమాటానికి తీసుకుని దానిని షెల్ఫ్ లో పెట్టి మళ్ళీ దానివంకకూడా చూడలేదు. ఒకరోజు మా అమ్మగారు ఆ పుస్తకం చదివి, “చాలా అద్భుతంగా ఉంది, మీరుకూడా చదవండి” అన్నది. కేవలం మా అమ్మగారి తృప్తికోసం మా నాన్నగారు యథాలాపంగా పుస్తకం తెరిచి ఒక పేజీ చూసేసరికి దానిలో ఇలా ఉంది, “సిద్ధులు, యోగులు అతీంద్రియ శక్తులను ప్రదర్శించడం వారి ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి ప్రతిబంధకం అన్నారు శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస. కానీ, నేను సిద్ధుడనూ కాదు, యోగినీ కాదు. వారి ధ్యేయలక్ష్యమైన సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమును నేను.”

ఇది చూసేసరికి నాన్నగారికి షాక్ తగిలినట్లయింది. పుస్తకం మొత్తం చదివేశారు. పుట్టపర్తికి వెళ్ళితీరాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

అప్పట్లో కేరళనుండి పుట్టపర్తికి వెళ్ళడానికి మూడు రోజులు పట్టేది. మా పెద్దన్నయ్యతో కలసి పుట్టపర్తి వెళ్ళారు. స్వామి వీరిని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. మా అన్నతో, “నీవు మధ్యలో చదువెందుకు మానేశావు?” అని అడిగారు. విషయమేమిటంటే, ఇంజనీరింగ్ చివరి సంవత్సరం చదువుతున్న మా అన్నయ్య ఏవో అవాంతరాల వల్ల చదువు మానేశాడు. సర్వజ్ఞులైన బాబా అది గుర్తించి, “వెళ్ళు, నిర్భయంగా పరీక్ష వ్రాయి. నేను నీతోనే ఉంటాను. నీకు పట్టా ఇచ్చే పూచీ నాది” అన్నారు.

మా నాన్నగారిలో ఆ మొదటి దర్శనంతోనే ఎంతో మార్పు వచ్చింది. కేరళ తిరిగి వచ్చాక కనిపించిన ప్రతి

వారితోనూ, “బాబా భగవంతుడు, వెళ్ళి వారిని దర్శించుకోండి” అని చెప్పేవారు. ఈ శుభ పరిణామానికి మా అమ్మ ఎంతో ఆనందించింది. ఎందుకంటే, ఆమె ముందే బాబా భక్తురాలైపోయింది. ఇక నా పరిస్థితి అంటారా, అప్పటికి నాకు ఐదారు సంవత్సరాలుంటాయి. అంత చిన్న వయస్సులోనే బాబా నాలో భక్తిబీజాలు నాటినారు. కానీ, నేను చదువులో ఎప్పుడూ వెనుకబడి ఉండేవాడిని. అతికష్టమీద పదవ తరగతి థర్డ్ క్లాసులో పాసయ్యాను. అయినా స్వామి తమ అపారమైన కరుణతో నాకు వారి కాలేజీలో సీటిచ్చారు. బోటనీ, జూవాలజీ, కెమిస్ట్రీలో ప్రీయూనివర్సిటీ కోర్సు పూర్తిచేశాను. ఆరోజుల్లో బృందావన్ లో మా ధ్యాసంతా స్వామిపైనే ఉండేది. చదువు మాకు రెండవ విషయమే. ప్రతి విషయం స్వామిని అడిగేవాళ్ళం. ప్రతి రోజు కాలేజీకి వెళ్ళేముందు పాద నమస్కారం చేసుకునేవాళ్ళం. ఆరోజుల్లో స్వామి తమ అపారమైన దయతో విద్యార్థులను బృందావన్ హాస్టల్లో ఉంటూ బెంగళూరు యూనివర్సిటీలో పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ చేయడానికి అనుమతించేవారు. యూనివర్సిటీలో ప్రతి డిపార్టుమెంటుకు వేర్వేరు అడ్మిషన్ తేదీలుండేవి. ఆయా కోర్సులు ప్రారంభించే తేదీలు వేర్వేరుగా ఉండేవి. నేను ఎమ్.ఎస్.సి.లో జాయిన్ అయ్యాను.

ఒకరోజు నేను పాదనమస్కారం చేసికొని లేస్తుంటే, “నువ్వు ఫిలాసఫీ చేస్తే బాగుండురా” అన్నారు స్వామి. నా గుండెలో రైళ్ళు పరిగెత్తినట్లయింది. నేను ఏమీ మాట్లాడకుండా నమస్కారం చేసుకొని కాలేజీకి వెళ్ళిపోయాను.

ఆరోజు ఇంటర్వల్ టైమ్ లో ‘ఫిలాసఫీ’ డిపార్టుమెంటు ఎక్కడుండా అని కాలేజీలో వెతికాను. వారంరోజుల ముందే ఆ డిపార్టుమెంటులో అడ్మిషన్లు అయిపోయి క్లాసులుకూడా ప్రారంభమయ్యాయని తెలిసి ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

మరునాడు కాలేజీకి వెళ్ళేముందు పాదనమస్కారం చేసుకుంటూ, “స్వామీ, ఫిలాసఫీ డిపార్టుమెంటులో అడ్మిషన్లు అయిపోయి క్లాసులుకూడా ప్రారంభమయ్యాయి” అన్నాను. “లేదు, వెళ్ళి ప్రయత్నించు”

అన్నారు. “సీటు రాకపోతే ప్రైవేటుగా చేయమంటారా స్వామీ?” అని అడిగాను. స్వామి నావంక కోపంగా చూస్తూ, “సీటు రాకపోతే” అన్న పదాన్ని వత్తి పలుకుతూ “వెళ్ళి ప్రయత్నించు” అన్నారు.

మనందరికీ తెలిసిన విషయమే - ఏదైనా సబ్జెక్టులో పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ చెయ్యాలంటే డిగ్రీలో ఆ సబ్జెక్టు తీసుకొని ఉండాలి. కానీ, నా బి.ఎస్.సి. డిగ్రీ కోర్సులో ఫిలాసఫీ సబ్జెక్టు లేదు. అయినా స్వామి చెప్పారు కదా అని ఫిలాసఫీ డిపార్టుమెంటుకు వెళ్ళి హెడ్ ను కలుసుకొని అడిగాను. “నువ్వు ఇందులో చేరవచ్చు నాయనా” అన్నారు. “కానీ, నేను సైన్సు గ్రాడ్యుయేట్ ను సార్, నాకు ఫిలాసఫీ అంటే ఏమిటో తెలియదు” అన్నాను. “ఫరవాలేదు బాబూ” అన్నారాయన.

“సార్, నేను అప్లికేషన్ కూడా పెట్టలేదు”

“ఏం ఫరవాలేదు, నేను నీకు సీటిస్తాను”

నేను కొంచెం స్వరం పెంచుతూ, “సార్, నేను ఇప్పటికే సైన్సు పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ లో చేరిపోయాను. ఫీజు కూడా కట్టేశాను” అన్నాను. “చూడు నాయనా! రేపటినుండి నువ్వు ఫిలాసఫీ క్లాసులకు హాజరవుతున్నావు” అన్నారాయన నిష్కర్షగా. భగవత్ తత్వాన్ని మనం ఎలా అర్థం చేసుకోగలం చెప్పండి. భగవత్సంకల్పాన్ని అడ్డుకోగల శక్తి ఈ సృష్టిలో లేదు.

బృందావన్ కి తిరిగి వచ్చాక, “ఏమిరా, ఏమైంది నీ సీటు?” అన్నారు స్వామి.

“తమ దయతో ఫిలాసఫీలో జాయిన్ అయ్యాను స్వామీ” అన్నాను.

“ఊ... చెప్పాను కదా. గుడ్” అన్నారు.

సుందర దరహాసంతో స్వామి, ఆముదం తాగిన మొహంతో నేను! ఎందుకంటే, నాకు ఫిలాసఫీలో ఒక్క ముక్క అర్థమైతే ఒట్టు. నా గ్రేడు ప్రతి పరీక్షకు మెట్లమీద నుండి జారే బంతిలా క్రిందికి పడిపోతూనే ఉంది. ఒకరోజు స్వామి నన్ను అడిగారు, “ఏమిరా, ఎలా ఉంది ఫిలాసఫీ?” నేను తలవంచి నేలచూపులు చూడసాగాను. స్వామి నవ్వుతూ, “ఫుల్ - లాస్ - ఫీ” (Full-loss-fee) అనుకుంటూ వెళ్ళిపోయారు.

దసరా సెలవులకి మేమంతా ప్రశాంతినిలయం వెళ్ళాము. సీనియర్ బాయ్స్ అందరినీ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. సాధారణంగా స్వామి భక్తుల ముందు పిల్లలను ఆకాశానికి ఎత్తేస్తుంటారు. ఆరోజు ఇంటర్వ్యూ రూమ్‌లో ఎవరో చిరకాల భక్తులున్నారు. వారికి స్వామి నన్ను చూపిస్తూ, “మీకు తెలుసా? వీడు వేదనారాయణ. ఎమ్.ఎ. ఫిలాసఫీ, యూనివర్సిటీ ఫస్ట్‌ర్యాంక్. గోల్డు మెడలిస్టు” అని పరిచయం చేయడం ప్రారంభించారు. నేను వంచిన తల ఎత్తకుండా, “స్వామీ, నాకున్న కాస్త పరువూ తీయకండి” అని ప్రార్థించసాగాను. అయితే, భగవంతుడు పరిహాసంగా అన్నా అదే జరిగి తీరుతుంది. రిజల్టు వచ్చాక చూస్తే నిజంగానే నేను యూనివర్సిటీ మొత్తానికి ఫస్ట్‌ ర్యాంకు గోల్డ్‌మెడలిస్టును!!

సద్భిషా లీలయా ప్రోక్తం శిలాలిఖిత మక్షరం అసద్భిషా శపథేనాపి జలేల్లిఖిత మక్షరం

“సజ్జనులు పరిహాసంగా చెప్పినా అది శిలాక్షర మవుతుంది. దుర్జనులు శపథం చేసినా అది నీటిమీద రాతే అవుతుంది” అని ఆర్యోక్తి. ఇంక సాక్షాత్తు అవతార పురుషుని నోటినుండి వెలువడిన మాట సత్యం కాకుండా ఎలా ఉంటుంది!

1982లో నేను ఎమ్.ఎ. ఫిలాసఫీ పట్టా తీసుకున్నాను. అప్పటికి ప్రశాంతినిలయంలో ఫిలాసఫీ డిపార్టుమెంటు ఏర్పడలేదు. స్వామి నన్ను పిల్లలందరికీ వేదం నేర్పించమన్నారు. 1983లో శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలులో సంస్కృతం టీచరు పోస్టు ఖాళీ ఏర్పడింది. “వేదనారాయణ ఖాళీగా ఉన్నాడుగా, వాడిని తీసుకో” అని స్వామి ప్రిన్సిపాల్‌గారితో చెప్పారు. ఆయన ఈ విషయం చెప్పేసరికి నాకు గుండెలో ప్రకంపనలు మొదలయ్యాయి. నా స్కూలు చదువులో సంస్కృతం ఎప్పుడూ నాకు ప్రతిబంధకంగానే ఉండేది. నా పదవ తరగతి తరువాత జీవితంలో మళ్ళీ సంస్కృతం జోలికి పోకూడదనుకున్నాను. ఆ విషయాన్నే ప్రిన్సిపాల్‌గారితో చెప్పి నా అశక్తతను తెలియజేశాను.

ఈ సంఘటన జరిగిన నెల రోజుల తరువాత స్వామి మందిరం వరండాలో నన్ను చూసి, “ఏయ్, చెప్పాను

కదా. ఎందుకు జాయిన్ కాలేదు? రా, పాదసమస్కారం తీసుకో” అన్నారు. నేను నమస్కరించుకొని లేస్తుంటే ఎంతో దయతో, “ముందు చిన్న క్లాసులకు బోధించు” అన్నారు. వినాయక చవితిరోజు డ్యూటీలో చేరమన్నారు. గణేశ్ చతుర్థి సెలవు దినము. కానీ, స్వామి ఆదేశించారు కాబట్టి, పిల్లలందరినీ కూర్చోబెట్టుకొని ఆరోజే పాఠాలు ప్రారంభించాను.

ఇక్కడ జరిగిన ఒక అద్భుతం గురించి చెప్పాలి. పాఠాలు ప్రారంభించిన క్షణం నుండి స్వల్పవ్యవధిలో వ్యాకరణంతో సహా అన్ని విషయాలూ నాకు బోధపడ్డాయి. స్వామి ప్రేమ ఎంత గొప్పదో చూడండి. “పాద సమస్కారం తీసుకో” అని వరదానం చేసిన క్షణం నుండి ఆ శక్తిని నాలో నింపేశారు. “నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిన్”, నేను కేవలం నిమిత్తమాత్రుడిని ప్రభూ, అంటూ స్వామికి కృతజ్ఞతాభివందనాలు సమర్పించుకున్నాను. సంపూర్ణ శరణాగతితో మనం స్వామి చేతిలో ఉపకరణంగా మారితే అంతా వారే చూసుకుంటారని నేను గ్రహించాను.

1983-84 ప్రాంతంలో నేను ప్రశాంతినిలయంలోని ఓల్డ్ హాస్టల్‌లో ఉండేవాడిని. ఆరోజుల్లో నా ఆరోగ్యం పటిష్టంగా ఉండేది. ఎప్పుడైనా వాతావరణ మార్పులవల్ల జలుబో దగ్గో వస్తే విభూతియే మందు. ఒకసారి నాకు విరేచనాలు, వాంతులు, విపరీతమైన జ్వరం వచ్చాయి. నేను దర్శనానికి కూడా వెళ్ళలేక స్వామికి నా పరిస్థితి వివరిస్తూ ఉత్తరం వ్రాశాను. వెంటనే స్వామి పంపగా ఒక డాక్టర్ వచ్చి నా ఆరోగ్య పరిస్థితినిగురించి విచారించారు. మూడు రోజులనుండి జ్వరం వస్తోందని, మందులేమీ వాడలేదని, విభూతి ప్రసాదం తీసుకుంటున్నానని వివరించాను. “నీకేమైంది అసలు? చదువుకున్నావు కదా! విభూతి తీసుకుంటే జబ్బులు నయమైపోతాయా? స్వామి ఇక్కడ హాస్పిటల్ పెట్టింది ఎందుకు?” అని కోపగించుకున్నారు డాక్టరుగారు.

ఆరోజు సాయంత్రం ఆ డాక్టరుగారు స్వామికి అంతా వివరించి చెప్పి, “మూడు రోజులనుండి మందులు వాడకుండా విభూతి మాత్రమే తీసుకుంటున్నాడట స్వామీ” అని ఫిర్యాదు చేశాడు. డాక్టర్‌గారి కోపాగ్నికి స్వామి ఆజ్యం

పోశారు. “ఔనా? చాలా తప్పు, చాలా తప్పు. నేను మందలిస్తాను” అన్నారు. చూశారా ఈ లీలామానుష వేషధారి నటనా వినోదం! “యద్భావం తద్భవతి” మన ఆలోచనలను బట్టి స్వామి స్పందిస్తారు.

ఆరోజు సాయంత్రం నన్ను హాస్పిటల్‌లో చేర్చారు. స్వామి హాస్పిటల్‌కు వచ్చి నాతో, “బాగైంది, నీకు తగిన శాస్తే జరిగింది. మందులు వేసుకోకుండా విభూతి తీసుకుని ఊరుకుంటావా?” అన్నారు చిరుకోపం నటిస్తూ. “స్వామీ, ప్రసాదం ఇవ్వండి స్వామీ” అని వేడుకున్నాను. “నీకా? అస్సలు ఇవ్వను” అంటూ దాక్టర్లు ఉన్న గదికి వెళ్ళిపోయారు. ఆరోజు హాస్పిటల్ వార్డికోత్సవకార్యక్రమం పూర్తి అయిన తరువాత మళ్ళీ నేనున్న గదికి వచ్చి, నన్ను నోరు తెరవమని చెప్పి, ఒక ద్రాక్షపండు వేసి మందిరానికి

వెళ్ళిపోయారు. నాకు జ్వరము, డయేరియా అన్నీ తగ్గిపోయాయి. హాస్పిటల్‌నుండి డిశ్చార్జి అయ్యాను. నన్ను క్యాంటీన్‌లో తినవద్దని, అమ్మానాన్న దగ్గరే తినమని స్వామి కబురుపెట్టారు. అప్పటికి మా అమ్మానాన్న పుట్టపర్తికి రావడం, స్వామి వాళ్ళకి ఆశ్రమంలో ఒక ఇల్లు ఇవ్వడం జరిగిపోయాయి. అంతేకాదు, మెత్తగా ఉండి సులువుగా జీర్ణమయ్యే ఆహారమే తీసుకొమ్మని కూడా చెప్పారు స్వామి. ఎందుకివన్నీ చెపుతున్నారో నాకు అర్థం కాలేదు. కానీ, వారంరోజుల్లోనే నాకు విపరీతమైన జ్వరము, పొత్తికడుపులో తీవ్రమైన పోటు, వీటికితోడు డయేరియా, వాంతులు. నన్ను మళ్ళీ హాస్పిటల్‌లో చేర్చారు.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

అనువాదం: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

చింత యేల సాయిమాత చెంత నుండే?!

ఒక తల్లిని చూసి బాబావారు, “చూడు, నీ ఒడిలోనే కూర్చుని నీ బిడ్డ ‘అమ్మా! అమ్మా!’ అని ఏడుస్తోంది. తాను అమ్మ ఒడిలోనే ఉన్నట్లు ఆ బిడ్డకు తెలియడం లేదు. ఇక్కడున్న భక్తులుకూడా ఈ బిడ్డ మాదిరిగానే చేస్తున్నారు. మీరు నా సంరక్షణములోనే ఉండియు తెలియలేక కష్టపడుతున్నారు” అన్నారు.

(మూలం: ‘సత్యం శివం సుందరం’)

చిత్రావతి - విశిష్టత

చొప్పకట్ల సత్యనారాయణ

భారతదేశంలోని కొన్ని పర్వతాలు, వనాలు, నదీ నదాలు, సరిత్తటాకాదులు ఎంతో పుణ్యం చేసికొన్నాయి. ఎందుచేతనంటే, అవి పురాణ ప్రసిద్ధములై చరిత్రలో నిలచిపోయాయి. మనం నిత్యం నిర్వహించే దేవతార్చనా సందర్భంలో పూజాద్రవ్యాలను, పరిసరాలను, బాహ్యభ్యంతరములను, దేవతామూర్తులను పరిశుద్ధం గావించుకోవటానికి 'కలశార్చన' నిర్వహిస్తాము. 'అంభః కలశమాదాయ ఉదకమాపూర్య, గంధ పుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య' (నీటిని నిండుగా కలశమున నింపి గంధ పుష్పములతో పూజించి)

**శ్లో॥ గంగే చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతీ
నర్మదే సింధు కావేరి జలేస్మిన్ సన్నిధింకురు**

(గంగా, యమున, సరస్వతి, గోదావరి, నర్మద, సింధు, కావేరి ఇత్యాది నదులయొక్క పవిత్రత ఈ జలమునకు సిద్ధించును గాక!) అనుకుంటూ, ఈ నీళ్ళతో పవిత్రతను అనుసంధించుకుంటూ ఉంటాము. ప్రాంతీయమైన భేదాన్నిబట్టి ఈ శ్లోకంలో ఉన్న నదుల పేర్లు మారుతూ ఉంటాయి. ఉదాహరణకు, కృష్ణాతీరవాసులు "గంగే చ యమునే చైవ, కృష్ణవేణీ సరస్వతి" అని చదువుతూ ఉంటారు. ఏది ఏమయినా నదీజలాలకున్న పవిత్రత అపారమైనది.

ఇట్టి పవిత్ర నదుల కోవకు చెందినదే మన చిత్రావతి. ఇది తుంగభద్రకు ఉపనది. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారి జన్మస్థలమైన పుట్టపర్తి గ్రామాన్ని ఒరుసుకుని ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. అందువల్లనే దీనికో చక్కని విశిష్టత ఏర్పడింది. ఇట్టి చిత్రావతి విశిష్టతను తెలిసికొనవలసినచో ఇంతటి పుణ్యమునకు నోచుకున్న మరికొన్ని నదులను స్మరింపవలసి ఉంటుంది. కాబట్టి, త్రేతాయుగ, ద్వాపర యుగములయందు విశిష్ట స్థానము నందుకొన్న సరయు,

యమునా నదుల ప్రస్తావన ఇందు చేయబడుచున్నది. రామావతార ప్రాప్తిచే సరయూనది, కృష్ణావతార ప్రాప్తిచే యమునానది, సత్యసాయి అవతారప్రాప్తిచే చిత్రావతియు చరిత్రలో నిలచిపోయినవి. పరమ పావనములైన ఈ నదీ తీరప్రాంతములందు దివ్యావతారమూర్తు లవతరించుట వలన ఇవి ముక్తిప్రదములుగా ప్రసిద్ధి నొందినవి.

1. సరయూనది

అయోధ్యానగరానికి అల్లంత దూరంలో ప్రవహించిన నది సరయు. 'రయం' అంటే వేగం. చాలా వేగంగా ప్రవహించటంవలన కాబోలు దీనికి 'సరయు' అని పేరు ఏర్పడింది. శ్రీరామచంద్రుడు ఈ నదీ తరణాన్ని రెండుమార్లు చేసినట్లుగా శ్రీమద్రామాయణ కావ్యంలో వర్ణింపబడింది. మొదటి పర్యాయం సలక్ష్యణుడై విశ్వామిత్రునితో యాగ సంరక్షణకోసం వెళ్ళే సమయంలో. ఆ సందర్భంలో విశ్వామిత్రుడు ఆ బాలకులకు నదీ జలమును అభిమంత్రించి 'బల-అతిబల'లను మహా మంత్రముల నుపదేశించి, అటుపిమ్మట, శస్త్రాస్త్రములను ప్రసాదించినాడు. ఈ మంత్రములను పఠించువారిని నిద్ర, ఆకలిదప్పికలు బాధింపవు. ఇవి వారికి అంతఃకవచములు కాగా, శస్త్రాస్త్రములు బాహ్యకవచములై దుష్టరాక్షస సంహారమునకు తోడ్పడినవి. ఈవిధముగా ఈ నదీ జలముల బలములే వారికి జవసత్త్వములను తీర్చిదిద్దినవి.

రెండవ పర్యాయం, అరణ్యవాస ప్రారంభంలో శ్రీరామచంద్రుడు సీతాసమేతుడై, లక్ష్మణసమేతుడై సరయూనదిని దాటినాడు. అది సరయూ తరణము కాదు, భవతరణమేనట. ఆ తరణమువలన అహంకారమునకు (రావణునకు) మరణము సంభవించినదట. ఈవిధముగా ఆ సరయూ తరణము జగదుపకారకముగా మారినది. శ్రీరామావతారమునకు పరమ ప్రయోజనమైన రావణ

సంహార కార్యక్రమమునకు, ధర్మోద్ధరణమునకు 'సరయు' కారకమై చరిత్రలో సుస్థిర కీర్తి నందుకొన్నది.

2. యమున

ద్వాపరయుగావతారియైన శ్రీకృష్ణుని కాలమున దీనిది ప్రధాన పాత్ర. నాడు భారతదేశమున ప్రధాన పట్టణములుగా పేరొందిన మధురానగరము, హస్తినాపురము మున్నగు ప్రసిద్ధ నగరములతోపాటు పావన జనపదమై విలసిల్లిన 'సందప్రజము'కూడ ఈ నదీ తీరమున విస్తరించియుండుటయే దీని ప్రత్యేకత. శ్రీకృష్ణుని బాల్యక్రీడలకు, ఆతని అద్భుత మహిమా ప్రదర్శనములకు చక్కని వేదిక యమునా తీరము. బాల్యమున శ్రీకృష్ణుడు నిర్వహించిన శకటాసుర, పూతన సంహారములకు, కాశీయమర్దనమునకు, గోవర్ధనోద్ధరణమునకు, ఆ గోపికా రమణుని రాసక్రీడల సోయగమునకు ప్రత్యక్ష సాక్షి యమున. ఆహా! ఏమా నదీ యదృష్టము! ఎన్ని అద్భుతములను కనుగొన్నది! ఎంత మధురానుభూతి ననుభవించినది! ఎన్ని తియ్యని వేణుగానములను విన్నది! ఎన్ని మధుర నాట్యములను తిలకించినది! శ్రీకృష్ణుని లీలావినోదములను విన్నవారెవరైననూ యమునను మరువగలరా?! ఎన్నటికినీ మరువజాలరు. దాని యదృష్టమట్టిది.

3. చిత్రావతి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు జననమందిన 'పుట్టపర్తి'యను పావన జనపదమునకు బహుసమీపంగా ప్రవహించుచున్న నదీమతల్లి చిత్రావతి. సాయీశ్వరుని ప్రాపువలన ఈ నది నేడు చరిత్ర పుటలకెక్కి సుస్థిరమైన స్థానమును సముపార్జించుకొన్నది. ఈ నదియొక్క పేరే విచిత్రము. చిత్ర శబ్దమునకు 'వతిప్' ప్రత్యయము చేరుటచే చిత్రావతియను శబ్ద మేర్పడుచున్నది. 'చిత్రమైన విశేషములు గలది' అని దీని యర్థము. దీని ప్రచారములు - అనగా నడకలు (ప్రవాహ గమనములు) చిత్రమైనవా? లేక దీని నీరమే చిత్రమైనదా? లేక దీని పరిసర ప్రాంతములే చిత్రములా? ఏమో మరి. చిత్రవిచిత్రమైన మహిమలను ప్రదర్శించిన ఆ సాయిగోపాలుని ఆదరణము

వలన, ఈ నది నిజముగానే చిత్రావతి నామధేయము నస్వర్థము గావించుకొన్నది.

బాలసత్యసాయి ఆటపాటలకు చక్కని వేదిక చిత్రావతి. బాలసత్యసాయి మిత్ర బృందాల విహార సృత్యాలకు ఆహార్యమును సమకూర్చినది చిత్రావతి. బాలసత్యసాయి సృష్టించిన కల్పవృక్షమునకు (చింతచెట్టు) జవ జీవనము లందించిన పుణ్యవతి చిత్రావతి. సాయి అవతార ప్రకటన గావించి అరుదెంచినప్పుడు సాదరాహ్వానమును పలికి స్వామికి ఆతిథ్యము నొసగి సేదదీర్చిన 'శబరి' చిత్రావతి. భక్తకోటులతో సాయి ఆధ్యాత్మిక విహారముల నొనరించు నప్పుడు వారి సుమధుర విహార ఉత్సవములకు చలువ పందిళ్ళను పరపించినది చిత్రావతి. ఇసుకలో హస్తముల నిడి సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేయుటకు సంకల్పించిన సాయికి సహకారము నందించిన ధన్యశీల చిత్రావతి. తనలో దాగిన అనర్థ మణిరత్నములను అలవోకగా సాయికి అర్పించుచు, తన చిత్రావతీత్వమునేగాక రత్నగర్భ యగుటనుగూడ నిరూపించినది. ఆమె యెడిలో బాలుడై (ప్రాథమిక విద్య నభ్యసించునపుడు) ఎట్లాడుకొనెనో భగవానునిగా నీరాజనాలు అందుకొన్నప్పుడును అట్లే వినోదమునందెను.

శ్లో॥ చిత్రావతీతి యోబ్రూయాత్ యోజనానాం శతైరపి తస్యముక్తిర్న సందేహః సత్యమిత్యచ్యతే బుధైః -

అని ఆప్తవాక్యం. ("సుదూరముననున్నను ఎవ్వరు చిత్రావతీ నదీ స్మరణము నొనరింతురో వారికి ముక్తి గల్గుట తథ్యము. ఇది సత్యము" అని పండితులు చెప్పుచున్నారు అని శ్లోకార్థము)

చిత్రావతిపై బాబాకెంత దయ! ఈ నదీ తీరమున నొక ప్రత్యక్ష మధురా నగరమునే సృజించినారు. చతురతలో శ్రీకృష్ణుని మించినారు. నాటి మధుర కంసునివలన 'విధుర' యైనది. ఈ మధుర మాత్రము బాబా దర్శనార్థమై అరుదెంచు భక్తజనులకు మధుర మధురతరమై అలరారుచున్నది. ఏమీ బాబా సృజనాత్మకత! ఆ యమునా తీరమున గోవర్ధనమువలె ఈ చిత్రావతీ తీరమున విద్యాగిరి వెలసినది. నాడు శ్రీకృష్ణుడు గోవర్ధనోద్ధరియై గోపకులను

చిత్రావతి ఇసుక తిన్నెలపై భక్తబృంద పరివేష్టితులైయున్న భగవాన్ (1940వ దశకంలో)

రక్షింప, నేడు విద్యుగిరి వర్ధనోద్ధారణమున విద్యార్థులను గాచుచు విశ్వవిద్యాలయమును తీర్చిదిద్దినారు. విద్యుగిరికి చక్కని నామసార్థకమును సమకూర్చినారు.

నాడు యమునా తీరమున కనువిందొనరించు కమనీయములైన, రమణీయములైన ఇన్ని కట్టడములు కలవో లేవోగాని నేడు ఈ చిత్రావతి తీరమున ఎన్నెన్ని సుందరతమములైన కట్టడములు కలవో! చూడ కన్నులు జాలవు. ఒకదానిని మించినదొకటి. ప్రశాంతి మందిరము భూలోక స్వర్గము. విశ్వవిద్యాలయ పరిపాలనా భవనము, హాస్టలు, కళాశాలలు, హైస్కూలు భవనములు, ఖగోళ శాల, అంతర్జాతీయ ఇండోర్ స్టేడియం, చైతన్యజ్యోతి మ్యూజియం, సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి - ఇలా ఒకటియననేమిటి, అన్నింట మిన్నంటే సోయగాలతో ప్రాచీన వాస్తుకళాశిల్పానికి అద్దంపడుతూ సాయి చిరకీర్తులకు హారతులద్దుతున్నాయి.

ఇక పట్టణమా; ఒకింత ఇరుకు సందులైనను (కాశివలె) సాయివిశ్వనాథుని చిత్తమువలె ఉన్నతోన్నతమైన మేడలతో, బహుళ అంతస్తుల భవనాలతో, సాయి భక్తసందోహ పాదరజః పవిత్రీకృత రథ్యలతో, ధూమశకట

వైమానిక మోటారు వాహనాది సందోహములతో నెల్లవేళల కోలాహలమై యొప్పారుచుండును. అయినను ప్రశాంతి మందిర ప్రాంగణం నిశ్శబ్దమునకు తోబుట్టువై, పవిత్రతకు మారుపేరై, విశ్వాసమునకు ప్రతిరూపై, సేవాపరాయణతకు విశ్వరూపమై తనరారుచుండును. అందు లీలామానుష విగ్రహుడు సాయికృష్ణుడు దర్శన మొసంగుచు భక్తజనులకు ఆనందమునుగూర్చి డెండములకు విందొనరించుచుండును.

ఇంతకన్న అదృష్ట మింకెందుండును?!

ఇంతకన్న భాగ్యమింకెందుండును?!

ఈరీతిగా చిత్రావతి సాయి ప్రాపున సతీర్థితో మిన్నంది వియధంగా స్థానము నందుకొన్నది.

చిత్రావతీ నమస్తుభ్యమ్ వరదే! క్షేమ రూపిణీ!

సేవారంభం కరిష్యామి సిద్ధిర్భవతు మే సదా!

“అమ్మా! నదీమతల్లీ! ధన్యధన్యవమ్మా! నీకిదే మా ప్రణిపాత సహస్రమ్ములు. అందుకొనుము. ఆశీర్వదింపుము. సాయి సాధకులమైన మాకును నీ దీవెనలందింపుము. సమాజ సేవాభాగ్యము ననుగ్రహింపుము.” ❖

అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక సాధన - ప్రేమ, సేవ

ఆ

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

ఋ

ప్రపంచ మానవాళికి భగవాన్ బాబావారిచ్చిన దివ్య సందేశాలలో ప్రధానమైన అంశం 'లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్'. భగవదనుగ్రహ ప్రాప్తికి, భగవత్ ప్రేమప్రసారం పొందటానికి ఇదే సరైన రాచబాట అంటారు స్వామి. ఒక ఆస్ట్రేలియన్ భక్తునికిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో, “మనం ఎందుకు జన్మించాము? మరల జన్మించకుండా ఉండటానికి. ఎందుకు మరణిస్తున్నాము? మరల మరణించకుండా ఉండడానికి. ఈ జనన మరణ చక్రం నుండి విముక్తి పొందటం ఎట్లా? అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు” అన్నారు భగవాన్.

చేయమని నిర్దేశించారో అట్టి ప్రేమ, సేవలను చేసి చూపించారు. ప్రేమకు ప్రతిరూపంగా నిలిచారు. సేవలకు 'కేరాఫ్ అడ్రస్' అయ్యారు. “రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః” అంటున్నాం. అంటే సమస్త ధర్మాలకు ఒక రూపం ఇస్తే అది శ్రీరామచంద్రమూర్తి అవుతారు. అట్లే, “మూర్తిమాన్ ప్రేమాయాః సాయిరామః” అనవచ్చు. సృష్టిలోగల ప్రేమనంతటినీ ఒక రాశిగా చేస్తే, ఒక ఆకారం ఇస్తే, అది భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా అవుతారు.

భగవాన్ తమ అనుగ్రహ భాషణలలో పలుమార్లు ప్రేమను గురించి ప్రస్తావించారు. “నా కాలి గోటి నుండి తలవెంట్రుకలవరకు

వినడానికి ఈ మాటలు సింపుల్ గానే ఉన్నా అర్థం మాత్రం ఎంతో గాఢమైనది. ఆధ్యాత్మిక సాధకులు, ప్రధానంగా శ్రీ సత్యసాయి భక్తులమైన మనము తెల్సికోదగిన, అర్థం చేసికొని ఆచరించదగిన పావన తారక మంత్రం. జనన మరణ చక్ర భ్రమణం నుండి బయటపడటమంటే మోక్షం పొందటమన్నమాట. ఇదంత సామాన్య విషయం కాదు. అనాదిగా మానవజాతి పలురకాల ఆధ్యాత్మిక సాధనలు చేసినదీ, చేస్తున్నదీ ఇందుకొరకే! ఇంత గొప్ప ఆధ్యాత్మిక సాధనా పథాన్ని భగవాన్ చాలా సింపుల్ గా, అందరికీ అర్థం అయ్యేలా, ఆచరణకు పూనుకొనేవిధంగా 'లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్' అని సిద్ధాంతీకరించారు. ఈ విషయంలో తమ జీవితాన్ని ఆదర్శంగా గడిపి చూపారు. మనను ఏమి

దేహమంతా ప్రేమమయమే. ప్రేమ బలమైన మేగ్నెట్ వంటిది. ఈ ప్రేమ 'మేగ్నెట్'వల్లనే దేశ విదేశాలనుండి ఎవ్వరికీ ఎట్టి ఆహ్వానం పంపకున్నా లక్షలాదిమంది ప్రశాంతినిలయం చేరుకుంటున్నారు. నిజానికి మీరూ ప్రేమస్వరూపులే! మీరూ దివ్యాత్మస్వరూపులే! కానీ, ఆ విషయాన్ని గుర్తించలేకుండా ఉన్నారు. అజ్ఞానంతో మీ దేహాలవరకే మిమ్మల్ని మీరు పరిమితం చేసుకొని విశాల హృదయులు కాలేకపోతున్నారు. ఇతరులలో ఉన్న దివ్యత్వాన్ని గుర్తించలేకుండా ఉన్నారు. నేను మిమ్ము, “దివ్యాత్మస్వరూపులారా!”, “ప్రేమస్వరూపులారా!” అని ఎందుకు సంబోధిస్తున్నానంటే మిమ్ములను పొగడటానికి కాదు, ఆనందపరచటానికి కాదు. ఈనాడు కాకుంటే

మరేనాటికైనా మీలో గల దివ్యత్వాన్ని, ప్రేమతత్వాన్ని అర్థం చేసికొని ఆచరిస్తారని.

“నిష్కళంకపు ప్రేమను హృదిని నిలిపి
సకల జీవుల కుపకృతి సలుపకున్న
పుట్టి ఫలమేమి సరునిగా పుడమియందు?
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు!”

అంటారు స్వామి. ఒకనాడో విద్యార్థి, “స్వామీ, లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్ అంటున్నారు కదా! మనకు కానివారిని, పరాయివారిని కూడా ఎట్లా ప్రేమించగలం?” అన్నాడు. అందుకు స్వామి, “బంగారూ! అందరినీ ఎందుకు ప్రేమించకూడదో ముందు చెప్పు. ఒక్క కారణమైనా చూపించు” అన్నారు. స్వామివారు కూడా మనలను ప్రేమించడానికి తగిన కారణాలను వెతకటం ప్రారంభిస్తే మన పరిస్థితి ఏమిటి? స్వామి ప్రేమ మనందరిపైనా ఎల్లప్పుడు కుంభవృష్టిలా కురుస్తూనే ఉంటుంది. అందుకే మనం ఇంత ఆనందంగా ఉండగలుగుతున్నాం. ఆత్మరూపంగా తాము అందరిలో ఉన్నామని, ఎవరిని ప్రేమించినా, ఎవరిని సేవించినా తమను ప్రేమించి సేవించినట్లేనని తమ అనుగ్రహ భాషణలలో పలుమార్లు చెప్పారు స్వామి. “పరులు పరులు కాదు, పరమాత్ముడేనయా” అన్నారు.

తరచుగా గ్రామసేవలు చేస్తున్న సాయీసంస్థ యువజన విభాగంలో గల ఒక బృందంతో అనుగ్రహ భాషణము గావిస్తూ, “మీరెందుకు గ్రామసేవలు గావిస్తున్నారు? గ్రామస్తులు ఈ ప్రశ్న వేస్తే ఏమి సమాధానం చెబుతారు?” అని అడిగారు. యువకులు తలో రకంగా సమాధానమిచ్చారు - నా దేశ ప్రజలకు సేవ చేస్తున్నాను, నా రాష్ట్ర ప్రజలకు సేవ చేస్తున్నాను, నావారికి సేవ చేస్తున్నాను అంటూ. “ఇవేవీ సరియైన సమాధానాలు కావు. అందరిలో ఉన్న ఆత్మస్వరూపం, మీలో ఉన్న ఆత్మస్వరూపం ఒక్కటేనని మీరు గాఢంగా విశ్వసించాలి. అప్పుడు ఎవరికి సేవ చేసినా మీకు మీరే చేసుకున్నట్లవుతుంది. దేవుడు అందరియందున్నాడనే సత్యాన్ని విస్మరించడం తప్పులలోకెల్లా పెద్ద తప్పు. సర్వదా సర్వకాలేషు భగవంతుని గుర్తు చేసుకోవడం,

పరులందరిలోనున్నదీ భగవంతుడేనని గాఢంగా విశ్వసించడం, అందరినీ ప్రేమించి అందరినీ సేవించడం అత్యున్నతమైన ఆధ్యాత్మిక సాధన” అన్నారు భగవాన్. అందరినీ ప్రేమించగలగాలంటే భిన్నత్వంలో ఏకత్వ భావనను సదా జ్ఞాపకం చేసికొంటూ ఉండాలి. ఈ భావనను మనలో పాదుకొల్పటానికి తరచు భగవాన్ బాబావారు ఈవిషయం ప్రస్తావించి అర్థమయ్యేలా చెపుతూ వచ్చారు.

ఒకపర్యాయం ప్రశాంతినిలయంలో స్వామి దర్శనార్థం కూర్చుని ఉన్న 20 మంది భక్తుల బృందంవద్దకు వచ్చి, “ఎంతమంది మీరు?” అని అడిగారు. ఆ బృంద నాయకుడు, “20 మంది స్వామీ” అన్నాడు. అప్పుడు స్వామివారు, “నాతో కలిపి 21 మంది” అన్నారు. మరుసటిరోజున స్వామి ఆ బృందంవద్దకు వచ్చి మళ్ళీ అదే ప్రశ్న వేశారు. క్రిందటిరోజు జరిగిన విషయం జ్ఞాపకం తెచ్చుకొని కాస్త ధైర్యంగా, “21 మంది స్వామీ” అన్నాడు. భగవాన్ అతని మాటలను సరిదిద్దుతూ, “21 మంది కాదు, 40 మంది. ఎందుకంటే, నేను మీ అందరిలోనూ ఉన్నాను కదా” అన్నారు. కథ అంతటితో ముగియలేదు. పరుసగా మూడవ రోజు కూడ స్వామి వారివద్దకు వెళ్ళి అదే ప్రశ్న వేశారు. వారు వెంటనే, “నలభై మంది స్వామీ” అన్నారు. స్వామివారు కలుగజేసుకొని, “మీరు మళ్ళా తప్పు చెప్పారు. మనందరం వేరువేరు కాదు. అందరం కలసి ఒక్కటే” అన్నారు. ఈవిధంగా భగవాన్ తమదైన శైలిలో అనేకానేక సందర్భాలలో భిన్నత్వంలోని ఏకత్వాన్ని ఎత్తిచూపుతూ జగత్తుకు ఒక ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని అందించారు. ప్రేమ, సేవల మూలాలను పట్టి చూపారు. ప్రేమకు భౌతికస్వరూపం సేవనే. సేవకు కావల్సింది కించిత్ త్యాగభావం. అందుకే “నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానసుః” అంటున్నది ఉపనిషద్వాణి. ప్రేమభావంతో చేసే సేవ మాత్రమే అత్యున్నతమైన ఆధ్యాత్మిక సాధన అవుతుంది. ప్రేమను పంచలేని, ప్రేమ మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించలేని సేవ కేవలం యాంత్రికమైన ఒక సత్కర్మగానే మిగిలిపోతుంది తప్ప ఆధ్యాత్మిక సాధనా పథంగా రూపుదిద్దుకోదు. ప్రేమ, సేవ భావాలు మనలో

స్థిరపడడానికి ఏకత్వభావం పెంపొందించుకోవడం అత్యవసరం. ఆ భావన లోపిస్తే ఇతరులను మనసారా ప్రేమించలేం. ప్రేమ రహితమైన సేవ రసం లేని ఫలం వంటిది; సువాసన లేని పుష్పం వంటిది. ఏకత్వ భావమే ప్రేమ, సేవలకు ఆలంబన. ఏకత్వ భావనకు నిలువెత్తు నిదర్శనం ఈ కథ.

ఒక ఊరిలో ఒక మఠం ఉంది. అందు నివసించే సాధువులు భిక్షాటన చేస్తూ జీవించేవారు. ఒకరోజున ఒక సాధువు భిక్షాటనకు బయల్దేరాడు. దారిలో ఒక జమీందారు నిర్దయగా ఒక పేదవాడిని కొరడాతో కొట్టడం చూశాడు. ఆ దృశ్యం చూడలేని సాధువు, “దయచేసి ఆ పేదవానిని విడిచిపెట్టండి” అని వినయంగా అడిగాడు. తనకు అడ్డం పస్తున్నాడనే కోపంతో ఆ శ్రీమంతుడు పేదవానిని విడిచి, సాధువును కొరడాతో బాదటం మొదలుపెట్టాడు. కొన్ని దెబ్బలు పడేసరికి సాధువు మూర్ఛిల్లిపోయాడు. ఈ వార్త మఠంలో ఉన్నవారికి తెల్సి పరుగుపరుగున వచ్చి అతణ్ణి మఠానికి చేర్చి సపర్యలు చేయసాగారు. ముఖంపై నీళ్ళు చిలకరించి, తెలివి రాగానే పాలు త్రాగించసాగారు. సాధువు మౌనంగా ఉండడంతో ఒకతనికి సందేహం కలిగింది, ఈయన అసలు మనసు గుర్తుపడుతున్నాడా? అని. సందేహ నివృత్తికై మెల్లగా ప్రశ్నించాడు, “స్వామీ, మీకు పాలు త్రాగిస్తున్న వ్యక్తిని గుర్తు పట్టారా?” అని. అందుకాయన “అఁ! గుర్తుపట్టాను. నన్ను దెబ్బలు కొట్టినవారే ఇప్పుడు పాలు త్రాగిస్తున్నారు” అన్నాడు. అంటే, దెబ్బలు కొట్టినవానిలో, పాలు త్రాగించేవానిలోనూ సాధువుకి కనిపించింది, అనిపించింది భగవంతుడే.

సకల మత ధర్మాల సారము ప్రేమనే; పరులకు ప్రేమను పంచటమే. కరుణామూర్తి జీసస్ అంటాడు, “స్వర్గంలోని నీ తండ్రిని నీవు నిజంగా ప్రేమిస్తే, అతని బిడ్డలనుకూడ నావలెనే ప్రేమించు. నేను వారికి సేవ చేసిన తీరుగనే నీవును వారికి సేవ చేయుము” అని. అదేవిధంగా మహమ్మద్ ప్రవక్తకూడ, “సృష్టికర్తను మీరు ప్రేమిస్తున్నారా? మీరు నిజంగా ప్రేమిస్తే మీ సోదర మానవులనుకూడ అదేవిధంగా ప్రేమించండి” అని.

ప్రేమయే దైవం, దైవమే ప్రేమ. దైవాన్ని ప్రేమించడం అంటే అందరినీ ప్రేమించడం, సేవించడమే. హృదయపూర్వకంగా ఇతరులను ప్రేమించి సేవించ గలిగినట్లయితే, మనలో ప్రేమర్పురి ఉత్పన్నమవుతుంది. ప్రేమ హృదయంలో ఊరేదేగాని బయటినుండి కూరేది కాదు, మార్కెట్లో కొనేది కాదు. ప్రేమలో మునిగితేలిన సేవలు మరింతగా ఫలప్రదమవుతాయి. మనం విశ్వసించే, ప్రేమించే, నిత్యం ఆరాధించే దైవానికి సేవలతో పాదాభిషేకం చేసినట్లవుతుంది. ఆయన శతధా అనందపడతారు. శ్రీవారి అనుగ్రహప్రాప్తికి అర్హుల మవుతాము. సాయీసంస్థల్లో మనము ఎటూ పలురకాల సేవలు చేస్తూనే ఉన్నాం. ఆ చేసే సేవలు ఏకత్వ భావన ఆలంబనగా చేస్తూ, మన సేవలు పరులకు కాదని, పరమాత్ముకే నైవేద్యం పెడుతున్నామని, వారిని సేవల మాలలతో అలంకరిస్తున్నామని దృఢంగా విశ్వసించాలి. అప్పుడే స్వామివారి ఆజ్ఞను శిరసావహించిన వారమవుతాము. అందుకే భగవాన్ అంటారు,

“ప్రేమతో నీ దినచర్యను ప్రారంభించు, ప్రేమతో నింపు, ప్రేమతో అంత్యం గావించు”, “అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు” అని భగవాన్ పూరించిన శంఖారావంలో ఇంత నిగూఢమైన అర్థం ఉంది. సకల వేదాల, ఉపనిషత్తుల సారము, అన్ని మత ధర్మాల అర్థము, అంతరార్థము సరిగ్గా ఇదే. అన్ని మతాల గమ్యము, లక్ష్యము ఇదే. ఈ శంఖారావం భారతదేశానికి, సాయి భక్తులకు మాత్రమే పరిమితం కాదు; సకల జగత్తుకే భగవాన్ బాబావారందించిన అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక సాధనా పథం. కనుక, మనమంతా భగవాన్ దివ్య అనుశాసనాన్ని అనుసరించి తగువిధంగా సమాజానికి ప్రేమపూరితమైన సేవలందించి మనందరి హృదయవాసి, ఆరాధ్య దైవం అయిన స్వామివారి అనంతకృపకు పాత్రులమవుదాం. భగవదవతార లక్ష్యసాధనా దిశగా అడుగులు వేసి మన జీవితాలను ధన్యమొనరించుకుందాం. ప్రేమామృతం కురిపిస్తూ చేసే మన సేవలద్వారా సకల జగతిలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థను మకుటాయమానంగా తీర్చిదిద్దదాం. ❖

ఆషాఢి ఏకాదశి ఉత్సవం

ఆషాఢి ఏకాదశి పర్వదినమును పురస్కరించుకొని మహారాష్ట్ర మరియు గోవాల భక్తులు 3000 మంది ప్రశాంతి నిలయానికి విచ్చేసి 2017 జులై 2 నుండి జులై 4వ తేదీవరకు పలు సంగీత సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు సమర్పించారు. వీరిలో సాయి యువత సభ్యులు 1500 మంది జులై 2వ తేదీ ఉదయం గం॥ 6.30 నుండి 9.30 ని॥ల వరకు శివశక్త్యాత్మకస్వరూపులైన భగవాన్ బాబావారి దివ్య సన్నిధానమున అతిరుద్రమును పరించారు. తదుపరి సంగీతం చేశారు.

ఆరోజు సాయంవేళలో సాయి యువత సభ్యులు నేపథ్యంలో 'సాయి అప్ నె సాథ్ హై.... డర్నెకి క్యా బాత్ హై' పాట వినిపిస్తూ ఉండగా, దివ్య సన్నిధానమువద్ద ప్రణామములర్పించారు. గణేశ ప్రార్థనానంతరం గోవాలో రైతులు పంటను కోసే సమయంలో చేసే 'ఘోడె మోదినీ' నృత్యాన్ని, తదుపరి 'లోకధార', 'తాల్ రుద్ర' నృత్యాలని సమర్పించారు.

2017 జులై 3న ఉదయం వేళలో మహారాష్ట్ర మరియు గోవా సాయి యువత మహిళా సభ్యులు సమర్పించిన 'త్వమేవ శరణం మమ' కార్యక్రమంలో ప్రసంగాలు, భక్తిగీతాలు మరియు వ్యాఖ్యానాలు చోటు చేసుకున్నాయి. ఆ రోజు ప్రసంగించిన యువ మహిళా ప్రతినిధులు వారి ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను వెల్లడించారు. ఏదో ఒక అద్భుతం జరిగి సమాజంలో మార్పువస్తుందని ఎదురుచూడక, మనవంతు కృషి చేయడం మన బాధ్యతగా

గుర్తించాలన్నారు. ఆనాటి సాయంకాలం 'భారతరత్న' పండిట్ భీమ్ సేన్ జోషి కుమారులైన పండిట్ శ్రీనివాస్ జోషి, వారి కుమారుడు విరాజ్ తో కలిసి హిందూస్తానీ బాణీలో వివిధ భాషలలో భక్తిగీతాలను పాడారు.

2017 జులై 4న ఉదయం గం 8.30 లకు మరాఠా సంప్రదాయ దుస్తులను ధరించిన సాయి యువత సభ్యులు నర్తిస్తూ, విరలుని పల్లకీలో ఉరేగిస్తూ, సాయికుల్యంత్ హాలులోకి వేంచేశారు. పల్లకీ సేవ చేసే సమయంలో 'జై జై రామకృష్ణ హరి' నినాదాలు చేశారు. అనంతరం, మహిళా విభాగమువారు భక్తిగీతాలను పాడారు.

బ్రహ్మసంఖ్య 9 - నృత్యనాటిక: అహంకారం వ్యక్తిత్వ వికాసానికి, ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి అటంకమని, ఉన్నత సంస్కారమున్న వ్యక్తులు విసములై ఉంటారని ఈ నాటిక సందేశం. తొమ్మిది సంఖ్యను 'బ్రహ్మ సంఖ్య' అంటారనీ, నవరాత్రులు, నవరసాలు, నవరత్నాలు, నవవిధ భక్తిమార్గములు, సాయి భక్తులు అనుసరించ వలసిన నవసూత్ర నియమావళి తొమ్మిది సంఖ్యయొక్క ప్రాముఖ్యాన్ని ప్రకటిస్తున్నాయన్న విషయాన్ని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

తమిళనాడు భక్తుల పర్తియాత్ర

2017 జులై 8న ఉదయం డా॥ ఎమ్. లలిత, వారి సోదరి ఎమ్. నందిని వయొలిన్ వాదనను వినిపించారు.

ఆరోజు సాయంవేళలో తమిళనాడు బాలవికాస్ బాలలు సాయి యువత సభ్యులతో కలిసి, 'సాయిరామ - సాయికృష్ణ' నాటికను సమర్పించారు. ఆ శ్రీరాముడే, ఆ శ్రీకృష్ణుడే నేడు శ్రీ సత్యసాయిగా అవతరించారని, రూపనామాలు వేరయినా, దివ్యత్వం ఒక్కటే అన్నారు. ఆయా అవతారాల కాలాలలో సంభవించిన వివిధ సంఘటనల మధ్యగల సారూప్యతను విశ్లేషించారు.

గురుపూర్ణిమ ఉత్సవం

2017 జులై 9న ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో రుద్రవరనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు "గురువందన" పేరిట భక్తిగీతాలతో భగవాన్ బాబావారిని కీర్తించారు. అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి

గురుపూర్ణిమనాడు సాయి విద్యార్థుల వాద్యగోష్ఠి

సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్ నాగానంద్, శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలనుండి వేంచేసిన శ్రీ అలెక్స్ ఫ్రూనా, ఆంధ్రప్రదేశ్ దేవాదాయశాఖామాత్యులు శ్రీ మాణిక్యాలరావు మరియు కేంద్రమంత్రి శ్రీ రవిశంకర ప్రసాద్ ఉపన్యసించారు. శ్రీ నాగానంద్ సద్గురువు సంస్కర్మయొక్క దివ్యానుభూతిని గురించి మాట్లాడారు. శ్రీ అలెక్స్ ఫ్రూనా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ చేపడుతున్న సేవా కార్యక్రమాలగురించి చెప్పారు. ప్రశాంతినిలయ పుణ్యక్షేత్ర వైశిష్ట్యాన్ని వివరించారు. శ్రీ రవిశంకర ప్రసాద్, శ్రీ మాణిక్యాలరావుగార్లు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సేవలను కొనియాడారు. శ్రీ సత్యసాయి దివ్యోద్భవం స్వచ్ఛంద సేవలో మానవాళి చరిత్రలో మహోన్నత స్థానాన్ని అలంకరిస్తున్నదన్నారు.

‘శ్రీ సత్యసాయి నిత్య అన్న సేవ’ ప్రారంభోత్సవం

గురుపూర్ణిమనాడు ఉదయం 11 గంటలకు ‘శ్రీ సత్యసాయి నిత్య అన్న సేవ’ పథకానికి ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. ఈ పథకము క్రింద జాతి, మత, కుల, వర్ణ, వర్గ భేదాలకు అతీతంగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి మహాసమాధి దర్శనార్థం వచ్చేవారందరికీ ప్రశాంతి నిలయంలో నార్త్ 4 మరియు నార్త్ 5 భవంతుల వెనుక మహిళలకు, పురుషులకు విడివిడిగా నిర్మింపబడిన రెండు సువిశాలమైన హాళ్ళలో ఉచిత మధ్యాహ్న భోజన సదుపాయం కల్పించబడింది. కేంద్ర ఇన్స్పెక్టర్ టెక్నాలజీ

‘శ్రీ సత్యసాయి నిత్య అన్న సేవ’ ప్రారంభోత్సవం

మంత్రివర్గులు గౌ॥ రవిశంకర ప్రసాద్ గారు పురుషుల విభాగాన్ని, ఆ తరువాత ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర దేవాదాయ శాఖామాత్యులు గౌ॥ మాణిక్యాలరావుగారు మహిళల విభాగాన్ని ప్రారంభించారు.

‘శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేర్’లో శిక్షణ పొందిన 14 మంది పురుషులు, మహిళలు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్ట్ సభ్యులు జస్టిన్ (రిటైర్డ్) ఎ.పి. మిశ్రా నుండి గురుపూర్ణిమరోజు సాయం సమయంలో సాయికుల్వంత్ హాలులో డిప్లొమాలను అందుకున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేర్ డైరెక్టర్ డా॥ బి.జె. పితే డిప్లొమా కోర్సుగురించి మాట్లాడారు. అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా ట్రస్ట్, అళికెలో సేవలనందిస్తున్న శ్రీ గంగాధర్ భట్ ‘సాయి సేవామృత్’ ద్వైమాస పత్రికను ఆవిష్కరించారు. తదుపరి, శ్రీమతి చారుమతి రఘురామన్, శ్రీ ఆనంద్ ఆర్. కృష్ణన్ దంపతులు వయొలిన్ పై, మృదంగంపై కర్ణాటక బాణిలో భక్తిగీతాలను వినిపించారు.

స్పిరిట్యువల్ హోమ్ కమింగ్ - సంకీర్తన: అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల నుండి వచ్చిన 200మంది భక్తులు జులై 10వ తేదీన సాయంకాలం సాయికుల్వంత్ హాలులో క్రైస్తవ గీతాలను, అమెరికా సంప్రదాయ గీతాలను, స్పానిష్ భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థలో సేవలను అందిస్తున్న డా॥ జాక్ ఫీలి ప్రసంగిస్తూ, ప్రశాంతినిలయ దివ్యక్షేత్రం మానవాళికి ఆధ్యాత్మిక స్వగృహమన్నారు.

లబ్ధిదారులకు తాళంచేతుల పంపిణీ

ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు సేవానిరతి

2017 జూలై 11న సాయంచేతులలో శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ విమెన్స్ వెల్ఫేర్ ట్రస్టు గత దశాబ్దకాలంగా పుట్టపర్తి సమీప గ్రామాల్లోని పేద మహిళల అభ్యున్నతికై నిర్వహిస్తున్న పలు సేవాకార్యక్రమాలగురించి మేనేజింగ్ ట్రస్టీ శ్రీమతి చేతనరాజు ప్రసంగించారు. పుట్టపర్తి, కొత్తచెరువు, బుక్కపట్నం మరియు నల్లమాడ మండలాలలోని 70 గ్రామాలలో ఈశ్వరమ్మ ట్రస్టు ఇప్పటి వరకు 3000 మరుగుదొడ్లను నిర్మించడం జరిగిందని, మాతాశిశు సంక్షేమ పథకం క్రింద ప్రతి నెలా నిపుణులైన వైద్యులద్వారా సంచార వైద్యశిబిరాలను నిర్వహిస్తున్నామని, ఈ పథకంవలన ప్రస్తుతం 150 గ్రామాలలో మహిళలకు, పిల్లలకు ఎంతో ప్రయోజనం కలుగుతున్నదని తెలియజేశారు. ఇంతేగాక, ప్రతిభావంతులైన పేద విద్యార్థినులకు ఉపకారవేతనాలిచ్చి వారి పైచదువులకు తోడ్పాటు నందిస్తున్నామని చెప్పారు. ఇటీవల 26 గ్రామాలలో నిర్మాణం పూర్తయిన 500 మరుగుదొడ్ల తాళంచేతులను లబ్ధిదారులకు అనాటి కార్యక్రమంలో అందజేశారు. పేద విద్యార్థినులకు ఉపకార వేతనాలను, పుస్తకాలను పంపిణీ చేశారు.

స్ఫూర్తిదాయకమైన 'సర్వధర్మ క్వెస్ట్'

2017 జూలై 13న స్వామి సన్నిధిలో మిజ్ మరియు క్యూస్ (ఉత్తర ఐరోపా) 'సర్వధర్మ క్వెస్ట్'ను నిర్వహించారు.

'నిత్య అన్న సేవ'లో స్వామి ప్రసాదం స్వీకరిస్తున్న భక్తులు

మతసామరస్యం, ఐకమత్యం ఈ క్వెస్ట్లో ప్రధానాంశాలు. గీతాలను పోలిష్, ఇంగ్లీష్, హిబ్రూ, లాటిన్, లిథుయేనియా, ఇస్టోనియా, బ్రెజిల్, స్పానిష్, ఐరిష్, మరియు ఆర్జెంటైనా భాషలలో వినిపించారు. తొమ్మిది సంవత్సరాల క్రితం ఈ క్వెస్ట్ను ప్రారంభించారు. గతంలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యసన్నిధిలో, ఇటీవల ముంబైలోని 'ధర్మక్షేత్ర'లో ఈ బృందమువారు గీతాలను వినిపించారు.

'విజయ చైతన్య పర్తియాత్ర'

విజయనగరం జిల్లా బాలవికాస్ బాలలు, సాయి యువత సభ్యులు 2017 జూలై 16న ఒక సంగీత నృత్యనాటికను సమర్పించారు. ప్రేమ ఒక్కటే ప్రపంచాన్ని మార్చగలదన్నది ఈ రూపకంయొక్క ఇతివృత్తం. నైతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక విలువలతో కూడిన సాయి ప్రబోధములను ఆచరించేవారికి, లౌకిక విషయాలకు మాత్రమే ప్రాధాన్యమిచ్చేవారికి మధ్య జరిగిన సంవాదము ద్వారా సాయి ప్రబోధముల ప్రాముఖ్యాన్ని, మానవాళి పురోగతికి వాటిని ఆచరించవలసిన అవశ్యకతను ఈ రూపకం తెలియజేసింది.

మిడిల్ ఈస్ట్, గల్ఫ్ దేశాల భక్తుల పర్తియాత్ర

మిడిల్ ఈస్ట్ మరియు గల్ఫ్ దేశాలకు చెందిన 400 మంది భక్తులు 2017 జూలై 14వ తేదీనుండి 2017 జూలై 21వ తేదీవరకు ప్రశాంతినిలయంలో విడిదిచేసి, నిత్యం తెల్లవారుఝామునుండి సాయంకాలం వరకు ఆశ్రమంలో

‘సబ్ కా మాలిక్ ఏక్’ నాటికలో ఒక సన్నివేశం

విజయనగరం బాలల సాంస్కృతిక నృత్య ప్రదర్శన

నిర్వహించే ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. ఈ దేశాలనుండి వచ్చిన శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ బాలలు జులై 18న ‘మధుర స్పందనం’ పేరిట భక్తిగీతాలను పాడారు.

జులై 19వ తేదీన మిడిల్ ఈస్ట్ మరియు గల్ఫ్ దేశాల భక్తులు చేసిన సంకీర్తనకు శరణాగతి తత్వము ప్రధానాంశము. త్రికరణశుద్ధి సంపూర్ణ శరణాగతికి తోడ్పడుతుందని ఈ సంకీర్తన సందేశం.

సబ్ కా మాలిక్ ఏక్ - నృత్య నాటిక: మిడిల్ ఈస్ట్ మరియు గల్ఫ్ దేశాల శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ బాలలు జులై 20న శిరిడీ సాయి దివ్యచరితాన్ని మల్టీ మీడియా సహకారంతో ఒక నృత్య నాటికగా ఆవిష్కరించారు. ఈ ప్రదర్శనకు భగవాన్ బాబావారు తమ పూర్వావతారాన్ని గురించి ఇచ్చిన సందేశాలు ఆధారం.

పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థుల కార్యక్రమం: జులై 23న సాయికుల్చర్స్ హాలులో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు సమర్పించిన నాటిక, “సాయి - సో యామ్ ఐ” (SAI - So Am I) జీవాత్మ పరమాత్మవైపు సాగించే ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణానికి సాంస్కృతిక రూపకం. ఈ నాటికలో ప్రధాన పాత్రధారి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యమార్గదర్శకత్వంలో అహంకారాన్ని త్యజించి అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ కోశములను దాటి ఆనందమయకోశమును చేరి అద్వైతస్థితికి చేరుకుంటాడు. ద్వంద్వాతీత స్థితిని అనుభవైకవేద్యం గావించుకోవడమే మానవజీవిత లక్ష్యం. సాయి విద్యార్థులు, “ఏక్ ప్యార్ కీ కహానీ” పాటతో ఈ సాంస్కృతిక కార్యక్రమానికి ముగింపు పలికారు.

- బివి చతుర్వేది

దీన సేవయే దివ్య సాధన

గుడియందుకానీ, చర్చియందుకానీ, మసీదునందుకానీ కూర్చొని గంటలకొలదీ జపముతో ప్రార్థన సలుపుట సాధన కానేరదు. నిరాశా నిస్పృహ విషాద వలయములలో కొట్టుమిట్టాడుచున్న దీనులకు, దుఃఖితులకు ఆశాజ్యోతి నందించి, అట్టివారికి ఏ కించిత్తు సంతోష సౌఖ్యములనైనా అందించునదే సరియైన సాధన.

- బాబా

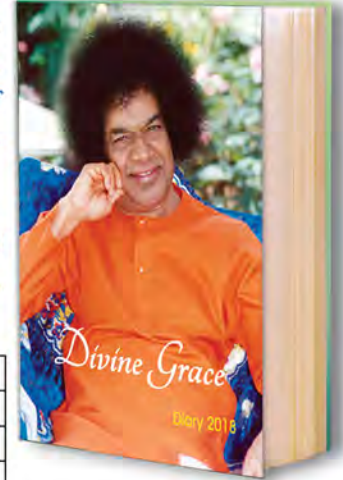
DIARY 2018

Divine Grace, the eagerly awaited New Year diary is available. 'How to become a recipient of Divine Grace' is the theme of the year's diary. Glimpses of how the Divine Mission moves on is also given. **Specifications:** size 14.7 x 20.6 cms, with attractive design and grand finish. Total pages 422; 24 pages are in imported art paper with beautiful multicolour photos of Bhagavan. There are over 300 divine messages in the 2 colour diary pages. **Price ₹120/-** (Packing material + postage extra). **Minimum order (single address) is 5 diaries.**

Payment* - Destinations WITHIN INDIA (includes packing material cost + registered postage). *Send cheque / bank draft in favour of **Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division.**

14327 Diary Units	5	6	7	8	9	10
Amount Rupees	₹705	₹840	₹955	₹1080	₹1260	₹1410
No of packets	1	1	1	1	2	2

Additional single diary (including registered postage) within India ₹145/-

CALENDAR 2018

Code	Calendar details (for addresses WITHIN INDIA)	Qty	Total ₹	Qty.	Total ₹
14330	Wall Cal. 2018 11" x17" 4 Sheets 8 pages ₹15/-	5	₹135	10	₹210
14331	Book Type Wall Cal. 2018 11x22-7 Sheets ₹35/-	5	₹265	10	₹445
14332	Table Cal. 2018 8.25"x8.50" 13 sheets ₹60/-	5	₹370	10	₹680

Overseas orders and bulk orders of Diaries and Calendars: Kindly write to The Convener, Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam 515134 Andhra Pradesh, India or **email** to orders@sssbpt.org **Visit** www.srisathyasaipublications.com www.srisathyasaipublications.org

Date of Publication 23rd Aug 2017

త్యాగమువల్లనే శాంతి

మానవుడు పొందవలసిన గుణములలో అత్యవసరమైనది త్యాగము. త్యాగమనగా సర్వసామాన్యముగా దానము, ధర్మము ఇత్యాది క్రియలని నిర్వచిస్తుంటారు. ఇట్టి దాన ధర్మములచేత మానవునకు తరిగిపోవునదేదియూ లేదు. అసలు దానము చేయకపోవడముచేతనే మానవుడు దీనుడై జన్మిస్తున్నాడు. ఈనాటి మానవునియందున్న దీనత్వ, హీనత్వములకు కారణం తనకు కలిగిన పదార్థములను అంతోయింతో లేనివారికి అందించకపోవడమే! ఉన్నవారు తాము మాత్రమే పూర్ణముగా భుజించి అనుభవించుట కంటే, లేనివారికి అంతోయింతో అందించడం మానవుని సహజ ధర్మము. దానములు మానవుని లౌకిక జీవితమునకు మానసికమైన తృప్తినిందించే మార్గములు. అయితే, త్యాగముట్లు కాదు. తనకు ప్రీతికరమైన పదార్థములనైనా కోరినవారికి ఆనందంగా అందించడం త్యాగం. పదార్థమే కాదు, ప్రాణమైనా నవ్వుతూ నవ్వుతూ అర్పించడం నిజమైన త్యాగం. 'త్యాగః శాంతిః అనంతరం' త్యాగమువల్లనే శాంతి లభిస్తుంది.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.